

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி காகி

திருப்தி யில்லாதவைகள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பட்டு பீதாம்பரம் காட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும்.

உருத்திராஷ்டிகம்/புரமாயிகம்/பரிசுத்தமாகது
108 உம்மாவை 1-க்கு 6-அனு முதல் 12
உரை யிலே அறிதப்படுகிறது.பேரவ மணிகள் பெரிதாக
இருக்கும். 6-முக்கண்டுகள் 32-உள்ளது கண்ட 1-
க்கு 1 முதல் 10-உரை 5-முக்கண்ட 32-உள்ளது
கண்ட 1-க்கு 10-அனு முதல் 12 10 உரை யிலே அ
றிதப்படுகிறது.பேரவ மணிகள் பெரிதாக இருக்கும்
சம்மதமில்லாததைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்
பட்டும்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் கோலமு
த்தர்ட் வேஷ்டிகள் மாதிரி சன்ன கம்பி, குத்திராஷ
டகம்பி, சரிடை கம்பி போட்டது.

6 முதல் 2½ அளவம்	ரூப	7 முதல் 9 உரை
6 " 3 " "	10 "	12 "
7 " 2½ " "	8 "	12 "
7 " 3 " "	10 "	14 "
8 " 3 " "	12 "	18 "
9 " 3 " "	14 "	20 "
10 " 3 " "	15 "	22 "

தபாஷ் லாந்து பிரத்தியேகம்.

பணி! பணி! பணி!!!

பணிக்கு அடக்கமான சத்தமான கம்பளி, கோ
லத்தால் செய்த உதறியும், காலாடும், கோத்தியுமா
ய கம்பளிபோலவைகள், 6-முதல் 8-ளக் 3-முதல்
அளவம் செய்து முதலிய சன்ன விதத்திலுக் தயாராக
இருக்கின்றன. உருப்படி 1-க்கு 12 5- தபாஷ் செவ
டி பிரத்தியேகம்.

குழந்தைகள்.

குழந்தைகள் விலைவாட்டிக்கடி பித்தலை வெ
ங்கலத்தால் செய்த செம்பு, குடும், கால்கு முதலிய
2-சாமான்கள் அடக்கிய அடக்கும் கோத்தியும் கால
க் பளபளப்புமுள்ள அழகிய பத்திரங்கள் 32 உள்ள

சிற செட்டு 1-க்கு ... 2 0 0

பெரிய செட்டு 1-க்கு ... 4 0 0

உடனே எழுதுங்கள்.

காகி வயிரவரீ கயிறு.

முதல் செம்பர் 100-க்கு ... 3 0 0

2-உத செம்பர் 100-க்கு ... 2 8 0

சிறிது 100-க்கு ... 0 6 0

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி காகி.

SILK PITAMBER & Co., BENARES CITY.

பழனிவந்தனம்.

பழனிபாண்டவர் உத்தவவங்கள்

The "Vivekachintamani."

The October number of this interesting and instructive Tamil Magazine opens with a spirited article which affirms the truth of the principle in the Maxim "the undisciplined life and undisciplined mind lead to evil." It is followed by an interesting sketch of Sri Sankara. "The Opium City" is highly spiritual in its tone as is the article on A. O. Hume. Under the headline "The Kingdom of God within," the Origin of Life is discussed with an intelligent grasp of the first principles involved. Other articles of interest are:—"Wisdom is all-powerful," the constitution of Man; Easy Lessons in Economics; Historical Selections and Glorifications from Folklore.

The magazine, we are glad to note, is maintaining its unique position as a journal of recognised spiritual and moral force, and we foresee a large scope for its usefulness in the moral and spiritual line, in which it stands foremost. The publishing agency deserve a word of commendation for their zeal in working up the journal to its original position—The Indian Patriot.

I. காதல்—காதல்பூசம் (பூசத்திற் சதாரோ
நுணைப, தயலுரோணுணைமனை 7-ம்
காண்) பிணைமும் முக்துதான் உற்சவ
முண்டு.

II. பங்குனி—பங்குனி 9-த்தாம் உத்
தா லாளிற் சதாரோநுணைம், தயலுரோ
ணுணைமனை 7-ம் காண் பிணைமும்
முக்துதான் உற்சவமுண்டு.

III. வயசாகல்—விசாகத்தில் சதாரோநுணைம்.

V. கந்தர் கந்தி.

[illegible]

132

விவேக

சித்தாமணி

PRINCIPLES OF PROGRESS.

"The Democratic Ideal of Society"

"எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்."

(Dr. Henderson's Last Barrows Lecture)

கொகோசின் கடிய "பார்லிமெண்ட் ஆவ் ரிவிஜன்ஸ்" என்னும் ஸ்ரீமத ஸம்மத சபையின் அக்ரொசனூதிபதிபாவிருத்த டாக்டர் பாரோவ் அவர்கள் ஸ்பாசார்த்தம் மின்ஸ்சு காரொலிவ் ஹாஸ்டெல் என்னும் மேட்டி யெற்படுத்திய சிதிபிவிருத்த இரண்டு வருஷங்களுக்கொருமுறை கொகோசிலிருந்து பிரபலித்த வாணு ஒருவர் இத்திவாஸுக்கு வந்த பிரசங்கம் செய்தபொழுது அருங்காவிருத்தி அந்த வழக்கப்படி இந்த வருஷம் ப்ரொபெஸர் வி. ஆர். ஹெண்டர்ஸன் என்பவரவர்களே அண்டர்ஸன்க்ஹாஸில் பிரசங்கங்கள் செய்து சென்றார். அவர் எவ்வுபட்சம் வெள்ளிக்கிழமை சபைத்திரம் செய்த பிரசங்கம் காட்டியவராக, அது மிகவும் முக்கியமானது. அந்தப் பிரசங்கத்தில் அவர் மன்றமுறையும் ஐனாழகமும் முன்னுக்கு வருவதைப்பற்றிப் பிரசங்கித்தார். மன்றமும் என்பது மன்னாதி எல்லாவுத்திற்கு மே லரிபேர். ஐனாழகம் என்பது ஐனங்களுக்கி, மதக் கோட்பாட்டை யதார்த்த அங்குதேச மத ஆசாங்ககொபொட்டி ஒருசங்கமாக (முழுக்காக)க் கடியாந்தலெக் குறிக்கு.

"எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்."

என்பது ஐன்-திர்ச்சனமாகக் கண்டதோர் கொள்கை. ஒன்றப்பட்டிடத்தில் காலமும் இரண்டு பட்டிடத்தில் தங்கமும் இருக்கவிரிக்குவ

தது. இது இவ்வாழ்க்கை பெரும்பும் குறிப்பம் முதல் பொதுஜனவாழ்க்கைபென்னும் தேசவாழ்க்கை வளர்ச்சியும் அதற்குப்பரம்பலக முறையுக்கும் உண்மைபாப்ப் பொருத்தம் தத்துவமாகிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பத்தில் தெய்வசாஸ்திராக ஒருவரை யொருவர் கேடுத்தி ஒத்த வாழ்வதாகக் கைப்படுத்த ஆன் பென்னுயெபுருஷன் மனவி ஒத்துவாழ்வது தர்ஸபாவிருக்க, பர்கோடிஜனங்கள் கிணத்தி ஒரு தேசத்தினுள்ள ஜனங்களெல்லாம் ஒன்றப்பட்டி வாழ்வது எப்படி? பென்ற கேட்கலாம். இது ஐன்மைபதிக்க தரிசுகளான சித்தபுருஷர்கள் கன்றவெடுத்தோதி சிருத்திஞ்சர்கள். ஒன்றே குறையும் ஒருவனே தேவனுர், கன்றே செயின் ஈனாழமே" பென்ற திருமுள் ஒகை திருபத்திரத்தில் உண்மைப ஆபத்தித்தப்பயவென்றம்.

மன்றமெல்லாம் ஒன்று. "ஒன்றே" பென்பதற் கொண்டின், இதைத்தான் டாக்டர் ஹெண்டர்ஸன் "டெமொக்ரிக் ஐடல் ஆவ் ஸோசைட்டி" (Democratic Ideal of Society) என்ற சொன்னார். இலக்கியம் இலக்கணம் என்ன இரண்டில் இலக்கியம் (கவிதம்) பிரத்தியகப் பிரமாணமாகக் கண்டறியத்தக்கது. இது கரன்பான், காட்சி, காண்பொருள் எனத் திரிபுடி ஈதலித்தியத்தால் ஒன்றேயாகும். இலக்கணம் என்பது பண்பாவிருக்கும், குறிபொன்றே குணப்பல. இந்த ஒன்றிலும் பவிலும் அதிஷ்டாணமாயும் பிரத்தியகபாபு யிருப்பவன் ஒருவனே! அவன்தான் தேவன். அவன் என்னவும் அனேகரூபு யிருக்கெனும்.

அவனுக்கு ஏதத்துவம் கவிதத்தை யொட்டியும் அநேகத்துவம் கவிதாங்ககை யொட்டியும் ஏற்படுகிறது. மாரிதன் கந்துவருபத்தில் அதுத்தின் மயனுஷம் குடிமருபத்தில் மாயை கெடத் ததத்திருபாகவும், கான ரூபத்தில் அதுவுக் கதுவாயும் ததத்திற்கு ததத்ததாயிரிஞ்சு. கந்து குடிமாய் பிரபஞ்சங்கலும் அப்படியே. கந்துப்பிரபஞ்சத்து

திரு. அழகிராமன்: நேதனவையாகிய வீரராமபுத்தூரர் விவரநேதனாக கம்மலாசனம் பூஜிக்கப்பட்டு வருகிறார். இதில் திருநெல்வேலி இரத்தப் பூதனாக விசேஷமாக கருதிவருகிறார். சித்திராப்படி சிவாபிஷேகம் நேதனம் வைத்து நேதனவையானவர்கள் வரவாக பதிவெட்டைக் காண்களுக்கு ஒரு சிதிரப்பன்னம் போட்டு விட்டுத்தான் குறியிட்டாகிய நேதனம் செய்வார்கள். இதனால் டாக்டர் தொண்டர்மன் சொல்லிய பிச்சாருணியம், பீரோபகாரம், ஜனசபத்திரபாசம் (Democratic Ideal) இவை பெயர்களும் இரத்திரபாசம் ஜனங்களை மனவாருள் வந்தற்கொண்ட பதங்கொண்டவையாகி சித்திராப்படி அறுபதுபாசத்தி விருத்தவென்று கண்ணுள்ளவக்கும். ஆனால் இப்பொழுது மேந்திரசாசனமும் மேலிட்டிப் போனதும் அந்த அறுபதுபாசங்களில் உண்மையாக உள்ளத்தையும் உணர்வாசனத்திப் போனபடியாக அண்மையாக உள்ள முடமாய் அறுபதுபாசப்படும் அடியோடு கண்டிடப்படும் வகைவருகிறது.

“மேலார் அண்ணைய வளட்டினார்க்கத் தன்
 சென்னை நானே வளரும்” என்ற பழமொழி
 ஆன் பெண் என்னாருக்கும் தெரிந்ததாய் வறு
 க்கி வருகிறது. இதனால் டாக்டர் நென்ஸ்டர்
 என் போலித்த பரோபகார சிந்தையுடைய மம்ம
 வர் மனநிலை வேருன்றி வளர்ந்த வொள்ளாகவே
 என்ற ஏற்படுகிறது.

“சன்மார்க்க மிச்தி சன்மார்க்க மிசீய”
 பெண்ணும் பழமொழிநிகழ் morality பெண்ணு
 சொல்லும் சன்மார்க்கம் இதயத்திக்கு இன்
 நிலையாக சாதனமாக ஆதர்ப்புக்கப்பட்டு வந்
 தது விளங்கும்.

மனிதன் மனத்தோடு சேர்த்தவன்; மனம் சேர்ப்ப சிக்ஸ்ப்ரொபாயன்ஸ்து. ஆனாயாப்பனி தன் கிண்ப்புடிப்பத் தொழில்களுக்கு அநி காரிபாருள்ளவன். கிண்ப்பும் மடிப்பும் மனித னுக்கு உப்பப்பி (அடங்கு) உட்க்கயெண்டயது. புலன் பொறிவீர அடக்கியானத் தெரியாமல்

[illegible]

மேலுதமும் கூடப்பிறத்தே வந்தி மனப் பரிதிக்கடப் பிறத்ததன்னை. ஞ்வ ங்மவவாசின பென்பத வித்திள் மாப்போம், முன்னும்பம் கனில் தீவன் அனாபுத்த சிதா நினைக்கினு முன்னுப பத்திக்கவையவன் குறிஞ்ஞர். இந்த ங்மத்திள் சகையதொழும் தீட்டு ஈத.

வங்க விசேஷத்தால் அந்த கற்றாண் வரசனை
களைப் பிழிச்சொத்து வார்த்தாவன்றி அவை
பயன்படாது. கித்தா கல்வதானதும் கிவண
நீர்வளமும் ஏற்படாய் துத்திருக்கவேண்டும்.

"கற்றதெனக் கண்ணிவும் மணப்பழக்கம்" என
று" ஓளவைவாய். மணதைச் சிவகூழைகூட
ளால் பழக்கினுளன்றி அது வழிக்கு வராத
இப்படி. சிவகூழைகூடளால் மணதைப்பழக்கி
அவத பழமாறுக்கு அடக்கிய வேலைக்கா
ளுகச் செய்வு முறைக்குத்தான் மேகாப்பியா
ளம் என்று சொல்கிறது. போக கால்தான்
கிசையும் போக ருத்திரங்கிசையும் பங்குதர்கன்
உதகிசொன்று படித்து முடித்துவிட்டு நாய்
வனுய்வாக் கெளகிக் கடித்து ஆனந்திப்பது
போல், அதன் அனுபந்தானத்தில் வெளிபா
ரும் அற்புத கவிமயங்கி உறுப்பித் தந்தியா
யல் சண்டப்பிசண்டமாப்ப் பேசுவதால் சி
யோசனையில்ல, விண்வெளியும் கிதண்டா
வரதமும் கிருத்தியாவதன்றி வேறுபடவில்லை.
"வேதநூதவானம் வாகுத்" தன்மையைய வின
க்குமுடிக் கண்ணிவாக்கும், கிச்சகின் மனம
மயக் கோத செவிட்க்கும், விதவாதம் பு
துவாய் வாதநோவான்க்கும் உட்டாதமுக்க
னுடை யாங்குத்துக் கிந்தியே" பென்ருத
வால் மிரயனமாத கித்தியாவனவிற்பும் கு
வருவிற்பும் மணதை யடக்க நூதவாத. மண
த்தை யடக்கியான்டாவன்றி மதுஷ்ஜயம்
கிபந்தியியாய். ஆகையால் கித்தகிருத்தி
கிரோதமாய் கல்யோகத்தை முறைபறித்து
செய்யல் வேண்டும். இதற்கு வந்தியாவந்த
கிவகூழைப்போல், இவ்வதவழி கிந்தார்க்கு
அடுத்தது வேறில்லை.

ஓம் நமஸுஃ.

The Origin of Life in Its Collective Aspect.

க த த ர் ச் ஷ் டி.

கார்த்திகேயாவதாரம்.

"ஆத கித்தவம்"—திருமொழி.

—(1):—

"Evolution is the Law of Life."

"In the Beginning (of Evolution) was the Word;"

"The Word was with God;" "The Word was God."

பிரபஞ்ச ஈடகம்.

"ஒடாமுட கிதவென்ற உண்மையி யோராரே!
கெடா மிப்பிறயி புலகுமோர் உட்க்களமாம்!
கெடப்போட் டாடவத் ஈடகம் கெதாரோ!
கூடவன் துக்காரி துடுகென் ஒக்காரி!"

MOTTO:—உள்ளுணர்.

"ஐயனை புனைவந்த் பொரு தெய்வம்
கவிஞர் குதவடி கருதென் கண்டாய்!
பொட்குவினம் பொய்யுளாயென் கத்த
வெய்யுரு குணக்கே வெளி யாடுவே."

இந்தப் பிரபஞ்சகூடவாய் உண் வர்த்த
கவாய் உகாமே ஈட்க்களம்—அதாவது ஈ
டகாரை; உகாம்தில் உட்கெடுத்தப் பிரப
பதாம் கிதகியே ஈடகவேஷம்; அந்த வேஷம்
பொட்டுக்கொண்டு கூடவத் ஈடகன் தீவன்.
அவன் ஆக்காரம் (அயவக்காரம்) என்றிருத்
தித்தியை கட்டுப்பட்டு ஆகியதாம் ஆக்காரி
யாவன்; அகனை ருத்திரப்பதவையோல் துட்ட
வருப்பவன் ("துட்டுவன்") ஒக்காரி" பெருகும்
கிரணவன்வருகி. இந்தப் கிரண வன்வருகியை
அறிந்து கொள்வதே இந்த ஐன்ம வெடுத்ததற்
குப் பயன். கிரணவன்வருகி "சக்திமாண்-
சக்தி" யெனக் 'காரண-காரிய' ரூபமாய் கிள
ங்குகொண். காரணத்தில் சக்திமாண் ஆக கிளங்
குவன் தான் அருபியாக கிருத்துவொண்டு
தனது தீவனகிரியை சித்தசக்தியே தன் வயருப
மாக்கொண்டு கிளங்குகொண். அப்போது
அவன் ஆனந்த வயருபியாகிஞன்.

"அறிவார் பாரகத்தி யன்னைத் பென்பார்
அறிவார் அறிவுறு வாமக பென்பார்
அறிவார் கருமம் அடவியினை பென்பார்
அறிவார் பாரும் அடவியிடம் தானே"

பென்பது திருமந்திரோபதேசம். அந்நவநா
னந்த யமமா யிருக்கும் பராசத்தி (அபின்ன
சத்தி), அறிவுருவாய் (சின்மயமாய்), கருமத்துத்
செய்யாய் அதிகாரியாய், பானுக்கிருப்பிடமாய்
திருக்கும் இரவியிவந்த அறித்தனுபவித்த
யர் யாரோ அவரோ "அறிவார்"—ஓர்வனிகளா
யார். அந்த "ஓர்வனசம்பந்தம்" பெற்றவர்கள்
"அருட்குழலி"யாவார். அருட்குழலி பென்ரு
தும் ஓர்வனசம்பந்தமூர்த்திபென்ருதும் ஒன்றே.
அப்படி அருட்குழலியாகி, அருட்கண்ணும்
அண்ணலுந்தரித்து (சாஷாத்தரித்து) அவன்
சிந்தைநிவசமாகி "அவளிர்தனை" ப்படி கருமியிப்
பற்றுவார் "அடியவா" ஆவர். "I work because
my Father works" என்று யேசுசுவர்தன சொ
ன்னதின் உடர்த்தி யிடவே. இப்படி அடியமை
த்தொழில்பூண்டி பராசத்தியிடம் தன்னை யறித்த
வர்க்கு பகவான் தோழனுதிருர். ஏனெனில்
அவர்கள் பராசத்தியோடபேதமாய் ஆவந்த
யமமாய் சிந்தையால் அந்த ஆவந்தத்துக்கு அக
பயிவ்வாத அவர் அடியவர்க்குத் தோழனு யவர்
ந்து உன்னதமுடையிடு கொடுதிருர். அப்படி
சகஜானந்தம் பெற்றார் "தம்பிரான் தோழனா
யார்."

சகஜானந்தத்திலும் பெரிது சகஜஞானம்.
ஏனெனில் அது ஆனந்தம் அனுபவம் அது
பயி பென்னை சத்தத்திரிபுடியும் உடனதுவது.
சத்ததானே சித்தையுமே, சத்தம் சித்தம்
தானே ஆனந்தமாயு யிருப்பதால் "சத்திதா
னந்தப் பழம்பொருளா" யிருப்பவர் ஆதிவந்த
மற்ற கடவுளே யாதலால் கிளியெனல் உடந்த
அந்நிலைபெற்றார்க்கு பகவான் சைவிகரிக்கும்
பொழுது தன்னை "அடியவர்க்கடியன்" என்று
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இதரத் "நிவ்வையாழ்தனந்தயடியவர்க்கு யடி
யென்" என்று தியாகராஜப் பெருமான் தம்பி
ரான்தோழான சந்தாமூர்த்தியவையினுக்கு
அடிபெடுத்துக் கொடுத்த திருத்தொண்டர்
தொவகப்பதிகம் புடர்சொன்னுக்கொன்ற ஐதி
கத்தில் பாக்சந்தாவனலாம் பகவான் திருக்கைவா
னத்தில் தம் பந்த கொடுகளாவே அடியார் தம்
பாதநிலையப் பூணடி செய்துகொண்டிருக்கி
ருர் என்னும் ஐதிர்த்திது மிதநுண்மையைப்
பாக்கக் கணவாய். இப்படி அடியவர்க்க் கடிய
னான அன்புணக் கணப்பதே உன்பெற்றதற்குப்
பலனும். அவர்க்க் கணுக் கண் குருடிகெண்.
அவன் இன்னவிகள யார்த்ததயாம் காத தெத்
தைக் கோச்செவி (காதநுசந்தான மித்
வார் செவி) செவிட்டுக் காதேயாம். இப்படி
"காணுக்கண்" 'கோச்செவி' படைத்தவர்
உலகத்தில் பெரும்பான்மையார் யிரந்தவால்
தான் "சந்தை மயரச்செவியே குடியிருத்து
கெட்டேனே" பென்று பட்டினத்தடியன் இரல்
கற்பா பாடியிருக்கிறார். பெத்தவாத்கண்டும்
காணார் யாரோ, வினைதர்க்க யாதத்ததைக் கேட்
கும் கோசார் யாரோ, அவரோ உண்ணமயடியா
ராவர். அவர்கள்,—

"என்னிந்தகணப்பதன்காட்டு வையாத்தெழில்
பண்ணப்பூணடி பகத்தது மந்திரம்
யன்னோடைத்துக் கெட்டுமார் யாவுமே
யண்ணப்பூணடி அருட்கடிய காருமே!"

பென்று திருவருளில் முழுகெற்றிந்திருப்பார்.

இந்தப் பெற்றப்பெரும் பரக்கியம் பெற்றருவே
உய்வாய். ஆவையாந்தான் தாவுமானவா
யிகன் யோன்ற பெரிபோர்க்கு இராமுடைய பரி
பாணத்தாத திரானயாய் விட்டொழித்து
ஆகம்பரிபாணம் செய்வதையே பெரிதாக்க
கருதி உலகத்ததறத்த உண்மையக் குணமுத்தா
கம். எத்தனையிட்ட துப யனதை விட்டொழித்
தம் மதமா தர்வையு: இதற்கு "சகலத்தியா
கம்" என்று பெர். ஆவையாந்தான் சித்தயிரு
த்தி கிரோதஞ் செய்தலை ஒரு பெரிய முறையா

கக்கொன்று போகாவிட்டும் என்னும் மனதை
 படக்கும் ஸுழிவைச் சிறப்பாகக் கற்பித்தார்
 கவிச் பதஞ்சலி முகநில மடிநிலிகன் என்
 னாகும், மனதை படக்கொண்டி மனோதந்த
 யம் விளக்காத, மனோபயம், மனதின் தொழி
 லாவை சங்கல்ப விசம்பொழித்தாலன்றி மத்
 தப்படி சித்திக்காது. இந்த மனோபயம் வாய்த்
 ததாக்குக் "கேவல சும்பகம்" இன்றியவையாச்
 சதனமாம், "கேவலசும்பத்" விசேஷத்தால்
 இந்தியியங்கள் தாதுக்கொண்டாம் பிராணனில்
 வயாசுரம், அப்பிறாப்புக் கனாகதாற்போல
 ன்றுவதனைச் சூழ்ப்பாத்தில் கனாகக் கற்றால்
 "பூத முதலாகவே காதபரிவர்தம்" உள்ள
 கத்துவங்கெல்லாம் கேவலம் காதவருவா
 சிற்கும், அது எப்படியென்றும், காமருமான
 சட்டியாணகெல்லாம் அவற்றின் காதானான
 மண்வடிவானுற்போல வென்றித. இற "பிரா
 ண கேவலம்."

"கேவலம் பிராணன் மாதிரியாய்" சிந்த
 ரியதில் எல்லாம் ஈதவடிவாக, அந்த நிலையில்
 எல்லா சித்திகளும் வாய்க்கிறது. எதற்கும்
 அதிஷ்டான தேவதைகள் சகாயம் வேண்டும்.
 அந்த அதிஷ்டான தேவதை இரோபவசத்தி
 யாக மலரத்தவையதாம் அதன் அனுபவம்
 பெற இஷ்டதேவதை மூலமாய் அதிஷ்டான
 தேவதைகள் சகாயம் பெறலாம். இவ்விதம்
 கற்கும் "அஹம், புறம்" என்ற சித்தியானபி
 ன்றி வேறு பேதமில்லை. "அஹம்-புறநினை
 வெக்க வுணர்ந்தார்" உண்மையுணர்ந்தாவர்.
 இவர்களுக்கு தத்துவ நரிசின் என்று பேர்.
 இவர்களை யாவை மயக்காது. "காதவடிவு"
 என்றும் "மாதிரம்" என்றும் ஒன்றே.
 "காதவடிவாவையொழுகாமலாதிரிசுரமே"யென்
 றதனால் மாதிரங்குக்கெல்லாம் அதிஷ்டான
 தேவதை பூதேவியென்றவர்க, அவன் உரு
 வையும் அருவாய்குப்பன், உருகில் "காதவடி
 வாகவும்" அருகில் "காதாந்த வெட்டவெளி

வாகவும்" இருப்பன். சமவநிலைமையில் அநி
 தேவதை தேவியே. நில என்னும் தாதுவிலு
 ன்றுண்டான தேவியெல்லாம் சப்தத்தாக்கு அர்
 தம் "அருட் பிரகாசம்" என்று கொள்க. இந்த
 அருட் பிரகாசத்துக்கு ஒற்றதாய் மனிதனுள்
 ன்றத்தினுறவதை தேவோமனம். இந்த தேவோ
 மனமானது அகாலத சப்தத்தினுள்ளுறை
 காதவயனிசினுள்ளிருப்பதாக கருதிவர் கடும்.
 இதை அப்பிரகாச போகத்தால் அனுபவத்தி
 லறியவேண்டும்.

காதத்தின்வடிவு தேஜஸ். இந்ததேஜஸின் மூடி
 (ஆவரணசக்தி)த்வனி, இவை மின்னலும் இடி
 யுப்போச்சப்பத்தப்பட்டுள்ளன. தவனியின்மூடி
 (ஆவரணம்)சத்ததன்மாதிரி (mystic sound),
 இந்த சத்தம் ஆகாதத்தினுள்ளே உறையும்.
 ஆதலால் சத்தத்திற்கு மூடி (ஆவரணம்), ஆகா
 சமென்பர், ஆகாசம் தகராசம் (செற்றப்பயம்),
 பொன்னம்பயம் (பேரகாசம்) என "அஹம்-
 புறம்" சூட்டி "பிண்டாகாசம்" என்றும் "அண்
 டாகாசம்" என்றும் விளக்கும். சித்ததன்மாம்
 போல், பிண்டத்தாக்கு மூலத்தானமாயிருப்
 பது பிண்டாகாசம் அங்ஙன சிற்றப்பயம் இது
 துய்கையபற்றி அறுகை வடிவாகுண்டபதா சிரு
 ப்பதால் இதைத் "திருச்சிற்றப்பயம்" என்று
 வணங்குவர் பெரிபோர்.

இந்தத் திருச்சிற்றப்பய சேவையெனும் இர
 வையத்ததை விளக்கும் சித்ததாக்குத் "நூலா
 வீத்தை" யென்று பெயர். இது ஸாதாகியே
 மென்மிற சித்தியகலையொன்றே புறதாய் விள
 க்கும், கவகண்டமுப்பான கவம்புகப்பிரபஞ்ச
 யாம் சிற்றமங்கலத்துக் கிருப்பிடமான மூல
 ன்தானத்தாக்குப் போகாசம் அங்ஙன மூலா
 பின்று வென்ற பேர். இதனுண்மை புணர்ந்தாம்
 சித்ததாக்குத்தால் "பூதி வீத்தை" யென்பது.
 நூலாவீத்தையிற் பப்பிரகாச மின்னதார்க்கு
 பூதிவீத்தை பவிக்கது. அதாவது அமரத்துப்
 வயவின்னதாற் புறத்திற் துய்கையெய்யவையக்

காணர். அவர்களுக்கு மறாபரிசுத்தமானபொருள்களெல்லாம் மிகவும் கனங்கமுற்றதாகவியலின்கும். இதைச் சித்தர்பாணவரில் 'தாய்மைபெயர்வம் துகாயம்' என்று சொல்லுவர். தாமாசித்தையில் தேர்த்த அமர்த்தாய்மை வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் துகாமபிதும் தாய்மைவையகண்பர். இதைச் சுட்டியே தாயுமானவ்வாய்க்கம் "பொய்க்கை மாதரை" பென்றுதொடக்கும் பாடற் றொடக்கப் பீரிகில்,—

"ஆன்னலையுண்ணவாய்க் போகருட்
கண்ணினுணைத் தானவம் காவெகப்
பண்ணினுலெம் பகத்தவம்போயும்
கண்ணமக மனினுவம் வயிற்றோமே"

யென்று பாடினிருக்கிறார். பின்னுமவர்,—

"காய்க்கும்கைக்கு மென மெனமென்
தெய்க்குஞ் சொன்னென் காய்ப்பகவந்திரா
கய்க்குமின்புறம்போ! கண்ணவரைத்
தெய்க்கும்கைத்தா காவெகிகென்மோ!"

யென்று கூறினிருப்பதால், உண்மையான மெய்யடியாரை "ஆனந்தத்துவெளி"யான பாரகாச (பிராகாச)த்தில் மூழ்கச்செய்யும் அகண்டானந்தப் பெருக்கே! "மௌனம்," "மௌனம்" என்ற சொல்லிக்கொண்டி வர்க்கு மௌனமும், காஷ்டசமாதிநிலைபாடிய தேதும் கண்டபராக் கிடத்தவரைய காஷ்டமெனவும் மட்டும் அப்பேயித்த, இராய்பகவந்தாயுஞ்சேறி விளங்கும் மனோமௌனம் சித்திக்கப்பெறாத இந்த அற்புதவனுக்குப் பேரில் பம் சித்திக்குமோ! என்று கரைத்தருளுகேடுகிறார். "பால் ஆறுமீவோடினதும் காய்க்கு க்கித்தான் குடிக்கவேணும்" என்ற மழவொழிப்படி,— "அகண்டகார சிவபிரகமெனும் பேரின்பவெள்ளம் பொக்கித்ததும் பிரபூரண பரமேஸ்வரவாய்க் கிடக்குதாயோ!" என்ற வாயு பேரின்பவெள்ளம் காய்ந்துக் கிடக்கினும், மனோமௌனம் சித்திக்கப்பெறாத அற்புதவன்கள் சிற்றின்புற்பெறே பெற்றனுபவிக்க வேக்கியமான காரணத்தால் காய்க்குச்சுவை

மாய் அதை க்கிக்குடித்துச் (அதில் ஒரு சிறிதுதானே புசித்த) சிற்றின்ப மனுபயிப்பர். இது உகந்தார் இயம்பாதவால் இராய்ப மாறும் தொழிப்புரிந்த அதன் குட்டையறித்த தாயுமானவர் உவந்திதுள்ள தேசத்தாரை பெய்வாம் விளித்த மனோமௌனம் பெற்றுப் பேரின்பமனுபவிக்க வாய்க் என்று கூகியமழக்கும் திருக்கப்பாட்டைத் திராவலியின்பமறத்தவக் கூற்று வெளித்தக் கூறினிருக்கிறோம். அது என்னாருக்குப் பண்புபெறப்படி அத்தற்கு இவ்விதிக் வர்த்தகதருமகமைய வவமத்தப் போர்முகத்திற் புருத்ததும் உவந்திதுள்ள ராய்பத்தார் எவ்வாருக்கும் கேட்கக்கியதொக் திருக்கப்பாடாகப் பிரகரித்திருக்கிறோம். காத வுத்தவரைய மயாசமத்திராபிரிவ் அருளால் அது கூகத்தானென ருளந்திதுள்ளோர் பட யென்றே மறாபரிசின் வலியடக்க உகந்தாரைப் பாத்தொழும் திராவலியின் மறத்தவமாக் கூறியுள்ளோம். அதை மந்திரப் பகத்திற் கண்ணெக்த்தாய்ப் உய்க!

தாயுமான வ்வாயியவ்களின் திருவுள்ளப் பங்கு விளக்க இன்னமொரு பாட்டையிற் கெவித்துணர்கிறோம். அது இது:—

"தவதான தரிய அறிவெனும்
தாயுநீ யின்பத் தந்ததாய் பென்றோ
சேயதா யித்த சிவந்தர என்ரு
ஆய் பெனொளியான வகண்டமே!"

இந்த பேரொளியான (பிராகாசமான) அகண்டம் யாருக்குக் கிட்டுமெனின் சொக்கிரே கேய்ப்பின்:—

"அகண்டமென்ன அருமறை ஆயம்
புகன்ற தித்தன்மை போதற் தடக்குமே
சொக்கமென்குத் திரிந்த கன் முகானந்த
யுத்தபேக் உண துத்தகர் சிவனே!"

கடவுளின் தன்மை அகண்டம். அதை அகண்டம் பொருத்த தொற்றாவெல்லாம் தானுக்கிவந்தெனக் கக்கியவானதொன்றிவ்வாதபற்றி

முன்னா சிவனாகவும் மறந்தவும் பேசவும் கீழித்
தமிழ்நாட்டாகவும் ஆனந்தத்தந்தத்தும் (மனோ
வ்யாசை) கன்மோனத்ததர் சந்திராசுமாய்
ஏற்றியின் இந்த சிவத்திரைவெல்லம் துக்குன
(Life of Humanity) சேபதாமி, ("Son of
Man") என்னை அருட்முழையாதி "துவதான
தரிய அறியெனும் தாவய"க் கண்டு (Holy
Ghost) தாய் எனவறித்த திருநாண்டமபந்த
நாகி, அந்தத் தாய் மூலமாய் அவளிலும் அபே
தமிழ்நாட் "பெரிப்பத் தந்தை" யாவை அப்
பினாக் (Our Father in Heaven) கண்டு அப்
பர் தாமெ யாதி, அந்த அகண்டகரணம்
யுடனா, இந்த ஆதம்பப் பெருக்கால் "அகண்ட
தாரா சிவபேசுகமெனும் பெரிப்பெயல்மாய்
பெய்க்கித் ததம்பிப் பூரணம் பேசவுருகாய்க்
கெட்க" சகலானந்தப் பூர்த்தியில் தம்பிரான்
தோழநாகி, அவருடன் "மெயி விடுத்த தே
கம் கிருமூலம்" அவ்வினபத்ததைச் சித்திப்பம்
பெரிப்பெய்க்கித் தியாயமின்றி அகண்டா
கா அதுபேசுமாய் புரிப்பதற்கு" ஏற்றவ
ரான. இந்த வுனவாய்வு புணர்ந்தியை கந்தர்
திருவயதாரம் சேய்தார்.

கந்தராய்த்தி ல்வாயிகல் இதைப் புரித்துக்
காட்டி யிருக்க, ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர் உயர் மணி
வாசகப் பெருமையால் (சித்தவாக்கால்) அகப்
பொருள் புறப்பொருள் என்னும் பேதமின்றி
எல்லா பொரு பொருளை அதுவும் அகண்டன
புன்னது என்று எல்லாநாயும் அனைப்புக்க
யுறாக்கப் போகும் பூண்டவதரிக்கலானார்.

"சகலநாடி கண்டினைத்

கண்ட கண்டகார சிவ

பேசுகமெனும் பெரிப்ப வெக்கம்

பொய்க்கித் ததம்பிப் பூரணமாய்"

பேசவுருகாய்க் கெட்குறையே

யின்புற்றிட மெயி விடுத்த

தேகம் கிருமூலம் புரிப்பதற்கு

கோ கருகு சேத்திரே."

பென்ற காதக தன்னினத்ததைக் கவியதையப்
பதிபொய் மம் குணமே தம்மினத்ததைக் கவி
பதற்குக் வெய்தே வயதார மாயினாரதலால்
அவர் மணிவாசகப் பெருமானாயினார். இப்படி
வாக சமாயாசாரிப் கால்வரும் கங்கு கல்பரி
ஆட்டவே வயதரித்தார்கள். இவர்கள் கால்வர்
தொழிலோடு பதித்தவரும் சேவகத் தவற
மாயி இரு தெழிலிக்குரை க்கந்தர்-சேய்யயில்
உவையம்மம் பெய்ததனைக் அதுவாயும் ஒரு
வாயாதி ஆதமுக்க்கோடு அதுவாய் பூரண
கு அனதரித்தார் கார்த்தியேயர். அவரும்
குரிய இந்தக் கார்த்தியைவசத்தில் அவரை
புன்னி காமென்னோரும் கார்த்தியைத்திருநா
கெண்டாடுவோமாய்

குறையுறமும் தந்தை.

KARTIKAI FESTIVAL.

கார்த்திகேயஸ்திரி தீப-கார்த்திகைத்திருவிழா.

—(1):—

தகராஜாபதி செய்த வாகத்தில் தாகராஜணி
யென்னும் சதிதேவிவார் தம் பதியை யிகழ்க்க
பிராகிள் பாய்ந்திர் அவளின்ற உடலையிடுக்க
வாகசனியில் புகவும் மறாரதேவர் வயாநெழர்
த்தியாக உற்பலித்து தகவந்தியைப் சேதி
த்துப் பின்னர் பாரதருணியால் அவனுக்கு பச
த்தினம் கொடுக்க ஆட்டுத்தெய்வை ஒட்டவை
த்துத் திருவிளையாடல் செய்தபின்னர், பாதேவி
பரமனிடம் தோன்றி தாம் துயவுடம்பெடுக்க
யென்கு இமலான் மகனாக உற்பலிக்காயும்,
அந்த உருவில் தபலிருந்து தம் பதியை யடைப
வும் வாய்கோதின். அப்படியே வரமளித்து,
மறாரதேவர் தனியே தபலிருந்து சகாத் தால்
வருக்கும் தகாநுமூர்த்தி வருக்கொண்டு கல்
வலிமூலிக்குத் மென்குபேதசஞ் செய்வா
ராவின். பாதேவிவார் இமலான் மகனாக உற்
பலித்து வளர்க்கு வந்தார். கன்னிப்பருவத்தில்
தானே கெடிகா கிணக்குருகிப் பதியையடை
யப்பெருத் தவையிற்றப்போக, மேலாகையாம்

Sri Sankara A—Sketch.

ஸ்ரீ சங்கரர்.

—102—

ஆறாம் அத்தியாயம்.

இன்பு மண்டனபண்டதர் ஸ்ரீ சங்கரரைப் பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீர் சித்தாந்தத்தை சிவவிருத்தியதாம் எனது தாபிமான மொழிந்து உன்னையுள்ளத்தில் பொருத்திற்று. ஆயினும், ஆசிரியர் ஐயமுனி செய்திருக்கும் சர்ம கண்டமே முக்கியமென்று உனம் நூல்தாள் கம் பயனற்றதாக கிருக்குமோ? என்று சத்தேகம் சிவ்வெய்யாடினில் என்று கூறினார்.

2. சங்கரர் மண்டனரைப்பார்த்து, உமது ஆசிரியர் ஐயமுனி சிவந்தினிடத்தே சூத்திரனை புனைபவனே. ஆயினும், மனிதர்களுக்கு கடைபிடி வழியும் மோகமானதாகும், இம்மேலான பவனைப் பெறும் பொருட்டி படிவென்ற விப்பதபேசும் முதலில் மயமானப்பயன், புண்ணியபலவங்கள் உண்டெனக்கூறி, அவற்றைச் சம்பவனை வடைவதற்கு பேதத்தோடு கூடிய சர்ம மார்க்கத்தைப்போதித்து, அதனாற்பவத்தைவொழிப்பித்து, இன்பு பயன் கிருப்பதையு மொழிபித்து, சர்மவினைமையை புணர்த்தி, ஏம தத்துவத்தைப் போதித்து, அநாகவசம் பரிப்பொருட்டு முதலில் சகுண உபாஸிதையையும் சிவ சிர்க்குண உபாஸிதையையும் கூறி, அதன்பின் அத்தவத உண்மையை உபதெரிக்கின்றார். இதனே உமது ஆசிரியர் சூத்திரம், அவர் குருவான வேதவியாசர் சூத்திரமாகும் என்றனர்.

3. அப்பொழுது மண்டனயினார் தமது குருவாகிய ஐயமுனியைத் தியானிக்க, தன்னையே சம்பியமானாகக்கொண்டதென்றும் பொருட்டு உடனே அவர் மண்டனசெய்திற் றேன்றி, "வேதத்தில் கூறிய சர்ம மார்க்கத்தினையும் ஆசிரியர் வாக்மையும் கம்பிப் பயபத்தி

புடம் தம்மத்தில் ஒழுங்கெதாம் ஞான அதிகாரி யான கிள்வருபரே! இத்தப்பாமனம்சமைய சம்பொசி கூறியதே என்ருத்த. எனது குரு வாகிய வியாசர் சூத்திரக்கு கான் மயமாகிவிட்டேன். இதனையு உனக்கு கான் குரு. இனி கிள்வரே உனக்கு குரு" என்று கூறிவருகையில் ஐயமுனி என்ருளுக்கு சங்கரர் தஷினுமூர்த்தி யாகத் தோன்றினார். உடனே ஐயமுனி, "மண்டனபண்டதர்! உன் புண்ணியம் பழந்தது; இச்சம்பொசி மனஷனே வென்றுவது எம்பொ லிபவென்றுவது சூத்திரத்தாகியதாய். இவர் உவகத்தை கல்வதில் பரிந்துப்பொருட்டு அவ சரித்த பாமென்னார். ஒருகயூத்திள் கவிவர், திரோதாயுத்திள் தந்தாத்திரோவர், தவாபச யுத்திள் வியாசர், கவிபுத்திள் சங்கரர் ஞான சாரியர்கொன்ற அறிவாயாச. நீயும் சந்தா ரணயானவனன்று. பிசமதேவன் அம்சசரில் சிறந்தவன் என்று எனக்குத்தெரியும், இப்பிச புனைவ சேஷித்து தன்னியனாகக்கடவாய்" என்று கூறிமறைத்தனர்.

4. மண்டனபண்டதர் என்ருக்கு ஸ்ரீ சங்கரர் உடனே தஷினுமூர்த்தி வடிவாகத் தோன்றினார். பண்டதர் சூத்திரமடைந்து தன் மனை, பொருள் முதலியவற்றை தம்மக்களுக்கும் மற்றவருக்குப்பகிட்டுத் தந்த சத்வகுணத்தோடு சங்கரரைத் தியானித்து சர்மவாச சூர்யமத் தையென்றே கின்றனர்.

5. இன்பு சங்கரர் சர்மவதிவை தியானிக்க அததேவியார் உபயபாதி உருக்கொண்டு தோன்றினார். அப்பொழுது சங்கரர் என் வெற்றியில் உமது சூத்திரத்தெனவென்று கிளவ, உபயபாதிபார் சங்கரரைப்பார்த்து, "ஸ்வாமி! மண்டனர் உடனிற்பாதி யானாதலின் என்னை வெல்லாவிட்டான் உமக்கு முழுவெற்றியினை" பென்று கூறினார்.

6. சங்கரர், உபயபாதிபின் வார்த்தையிற் சூர்சியமும் சூத்திரமடைந்து, உபய

பாரதியை சில வினாக்களால் தந்தைத்திரு இங்
டப்பட்டாதவர்போல் ஆசைபடுக்க, அவைகளுக்
கெள்ளம் உபயோகித்திருந்த விதமாய் சம
தானம் பகரவே, சங்கரர் வாதிட வுடன்பட்ட
னர்.

7. எல்லாக்கலைகளுக்கும் தந்தையாய் உப
யோகிக்கும், அச்சிலாவடிவமாகத்தோற்றிய சான்
வதிக்ரும் ஸாதுடைத்தான் அவர், ஸாது உரிய வன்
யனருமுண்டோர் வேதம், ஆகமம், ஸாமிபுதி,
புராணம், இந்நகரம் முதலிய எல்லா பாக்
களும் வாதம் தொடர்ச்சிப்பட்டு பதினெழு வான்
கூத்தம், உபயோகித்தேட்ட ஒவ்வொரு வினா
யிற்கும் சங்கரர் தயங்காமல் விடைகூறி வந்த
னர். எனவே இவ் உபயோகியார் இவ்வா ஒவ்
விதத்தாலினும் தோங்கிவந்திருந்த, இவ்
வையப்பருவத்திற்குளே சங்கரரம் பெற்றவ
ரும், அப்பாண்டி தந்தைத்தந்தை தனதுதனரும்
எல்லாமறிந்தவரோவாயினும் உலகமெங்க
க்கு வாயினும் பரிந்திரிந்தவரென்றும், அந்
தவிரப்பற்றி வாதிக்கத் தவற ஆரம்பித்த
அநுசரிப்பவருமான பாசகரீயாகியவரோ
கி. "யன்மதன் சலிவெனத்தனை? அனவகின்
இவையுளவென்ன? எங்கிடங்கலின் தோயோ
கித்தந்தகனவ? அமிர்த நிலைகள் வார்பிறை
விவெப்பாறு? தேய்விறைவிவெப்பாறு? இவ்
வினா முறையிய உருவென்கிறென்று எம
ராய்திரைவினாக்கிப்பெட்டனர்.

8. சங்கரர் இவ்வினாக்களுக்கு பாதொரு
விடைமூர் உருவம், தமர் நம்பினவொரு உருவி
ந்த, விடைகூறியும் அறிவின் பொருத்தத்
துண்டாட்டாது, வறின், வற ஆரம் தரு
வன் செவ்வென்றான் என்ற போதனைபோடு வாய்
வாயாய்! அம்மே! ஒரு திணை எவ்வதிற்கும்
உமறு தேய்விறைக்கு விடைதருவென்" என்ற
னர். பாதியும் உடன்பட்டனர். அக்கணமோ
பெதினெட்டாம் வரின் பாதமாய் முடித்தது.
வையமும் கவித்தது.

9. உடனே சங்கரர் தம்மாணுக்களோடு
யோகப்படுத்தியவன் ஆரவாய்க்கத்தின் செவ்
றுகைகள், சாயங்கலிந்திந்த ஒருவாதத்தை
சேர்க்கதோர் பயனத்தில், ஒருபெரு பரத்தடி
யின் ஒரு பிணத்தையிட்டு பவராதர்சனரும் பரி
வராதர்சனரும் அழுதக் கொங்குப்பவராதர்சன்
டு அதற்கு அப்படித்திதழ்ந்த மடமேலிறந்தி,
பிறர் அறிபக்கடாததாயும் யோக சமாதிக்ருத்
தக்கடிபனை குகைகளுள்ள விடத்தில் தங்கி
ருக்கையிடு, சங்கரர், தம் மாணுக்களையிப் பத்ம
பாதமாய் பரத்தந்தக் கூறியார்.

10. "பத்மபாத! காமசாந்திரத்தன் சதா
னுவிய அமராவென்கிறும் அரசன் தனது மன
சியன் தாழ்வமோடு சிவசாரவனம் வந்த,
வேட்டைக்குச் சென்ற விடத்தில் வாய்க்கான்
முடித்த விழுத்த விருத்தமையம், அவன் தே
வத்தந்தச் சந்திக்கென்கு அவன் தேவிகள்
அம்மாததடியின் சிந்தியுக்கன். அவ்வெத்தன்
தேவத்தின் வன் புகுத்த, மூச்சிந்தி எழுத்
தாத்தோலும் எழுத்த, பட்டவந்தை வடை
ந்த, அவன் மகனுக்கு இவ்வாய் மருடஞ்
ருத்த, அவன் மனையருடன் சேமக்கலிபித்
தேச்சிவிப்பதா, ஒரு சாமாநியை மிவந்தி,
மறுபடியும் இவ்ருவந்த என்னுடைய தேவோ
வந்திவென்று என்னினேன். வன் வருவனவன்
வென் அறிவரும் இந்த உடம்பைக் காத்திரு
க்க வேண்டும்" என்றனர்.

+ 11. பத்மபாதர் வணங்கி, "போயே! தாமரி
யாதொன்றின், மாதர் உட்கிறவாய் எவ்வகை
ப்பட்ட வையம் பிளவீடாது. அன்றியும் தே
வன் வெவ்விடா விப்பமுடைய விதத்தந்தத்
கெந்திற் கொற்றவது சங்கரர் தந்தைத்திரு
நம்பாது; அத்தருமத்த வினத்தும் பொரு
ட்டு விருது பூண்டிருக்கும் உமக்குத் தெரியாத
தென்ன விருக்கெனது? ஆயினும் குருபத்தி
பாற உருவென்; அருவப் பெருவந்த செப்பத்
தருவன் செப்பருக்க!" வென்றனர்.

12. ஸ்ரீசங்கர், "பத்மபாதா! ஓ! ஸங்கர்! சிவயோகமுடைப ஸ்ரீகண்ணனுக்கு ஆச்சியர் கூட்டுறவு துன்பம் செய்ததில்தான், 'வசந்திரோசி' என்ற யோகசித்தையால் சச்சிதத்தை வெளி விட்டது காக்கலாம். என்னமேயன்றோ இச் சச்சிதெல்லாம் வித்து? காமாக்ஷானுள் சிவனுக்குக் காமபயமுண்டோ? பேரகோசக்குடை வயனுக்கு உலகம் உண்ணவாகத் தோன்றுமேயன்றி ஆத்தவதம் காமவத்தவனுக்கு உலகெல்லாம் பொய்ச்சாவிருக்கலால் துன்பத்திற்கும் இடமெங்கே?

"தூறு அல்லமேதே வேன்கிப்பலதும், சிம்மமடத்தி செய்த பாதகமும் தூவனிலாவிடம் இருவினைச் சம்பந்தத்தையு மடையாத. இருவினைப் பற்றுமின்னாத எமக்கு இவ்வுடம்பொடு மண்மத நூற்பயிற்சி செய்ததும் குத்தமின்ன. ஆயினும் உலகத்தின்பொருட்டு கியும்போர் சூழச்சொரியவாய்ப்புரி கிரகச் சோடியவமம் இவ்வுடம்பினில் காத்தவைத்த வேற்றுடம்புகொண்டு முயற்சிக்கின்றோம்" என்றதும் தானுக்காக உடன்பட்டிருந்தனர்.

13. பின்பு, ஸ்ரீசங்கர் தகுந்ததோபிடத்தில் போக சிலேயினிருந்து பிரானுயராய்வு செய்த போகவசியால் வரவுவை காப்பெருகிலம் தோட்டு படிப்படியால் மேலே வேற்றி பீர்மாதிரி யழியே பேர்த்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டிச் செத்துக் கூட்கும் அமரகன் உடம்பிற் காத்தனர். உடனே அம்மரகன் உடம்பிற் துரிதிர்த்து, செஞ்சு அடித்து உதிர எட்டமு முண்டாகக் கண்டித்து வர காக்கனை அபகத்தன் கொண்டு மெதுவாக எழுந்தனர்.

14. அரசன் மனைகிலமும் பரிவரகங்கலும் சந்தோஷத் தவர்களைப், அரசன் உபகரித்து பயப்படுவோடு திற்கு ரூபிதமாயிற்று. அரசன் பரிவாரத்தோடு அரசு நடத்தி இருந்தனர்.

15. அமரகமாராஜன் அரசு செங்கத்தின், மந்திரி, பிரதானிகளுடன் பட்டத்து யானை

மீதேறி ஊர்வலம்வந்து கிங்காசனமேறி சத்தியமும், தர்மமும், உணவழகமும் தவருதவடி அரசாங்கிசெய்து வந்தபடியால், கால நிலவும் தோ கிலமையும் அழித்தோத்தின் மாதிரி சஞ்சம் பரிவதன்றி, அரசன் நடத்தையும் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டதை மந்திரிகள் அறிந்து மந்திரிக்குத் தெரிவித்தபடியால், இம்மரகத்தோத்தன் வாரோ ஒரு சித்தர் பாசாய் ரி வேசம் செய்திருக்க வேண்டுமென்ற மந்திரிகள் கிச்சகித்து, உடனே அக்காட்டில் எல்லா விறும் கவாசமற்ற உடம்பு டெக்கின், அந்த அக்காசமே கட்டொழிக்க வேண்டுமென்ற வணக்கங்களுக்கு உத்தரவிட்டனர்.

16. அரசாங்கியை மேற்கொண்ட பெரியவர் ஆளுகையை அனுபவச் சமரகர்க்கு இரண்டபத்திய் தூறு பெருதன் காமதாய் கிதிப்படி இன்ப நுகர்ச்சிக்கு ஆய்மிருந்து, அக்காம சான் திரத்ததை சந்த 'அமரகம்' என்னும்தான் அக்காச் செய்து மாத் போகத்திலிருந்தனர்.

17. மலைப் பஞ்சாரடம்பைக் காத்திருந்த பத்மபாதர் முநைய சிஷர்க்கு, தமது ஆசிரியர் கட்டிவைப்படி ஒரு மாதம் வரைவில தேகத்தைக் காத்திருந்து, குருவார படியால் மனம் வறுத்தி, ஐந்தாவன் வராயிம் குருவைப் பிராந்தித் திருந்தனர். ஆசிரியர் வாரதபடியால் மனம் தளர்ந்து, இனி செப்பும் காலப்போக்கு ஆபத்தாக்கிடமின்றி என்னி, ஆசிரியரைத் தேடி, இளைப்புவன் வேடம்பூண்டு வெளிப்பட்டி, முன் வினைப் புறவிழியாக வந்திக்கும் போகிக்குமாகப் பொருள்பட ஓர் செப்புவேயமைத்து, அதில் "தத்வயனி" என்றும் வேத முடிவைக் காட்டிப் பத்ததைப் பொறுத்திப் பாடிக்கொண்ட உட்டமாக அரசவெதிரிம் வந்து சேர்க்கதார்கள்.

18. உடனே ஆத்மவுணர்ச்சியடைந்த உத்தமர் அரசன் தேகத்தினால் தமது குந்தம தேகத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுசெல்ல,

அரசதேவம் மூச்சைப்படைத்து விழை விரும்பு
கத. அரண்மனையில் கட்டுதலுண்டாயிற்று.
யந்த புலவர்க்காகிய மானுக்கர்களும் வந்தவழி
யே நிறுப்பினர்.

19. இதன்கேயே, மத்தியில் ஏவலர்கள்
மையிற்றுத்த சங்கரர் தேவத்தை நிழட்டிச்செ
ல்ல, அது எய்தும்மொன்றுத்தது. உடனே
ஸ்ரீ சங்கரர் அங்கென்றோத்திரத்தார் செய்த
தும், ஐயவரே தவிர உட்கிற் புருத்த "சா
வணம்பம்" என்னும் மந்தோத்திரத்தைச் செய்த
னர். உடனே சங்கரர் மேலி நிம்பிய தேவ
சோடு விளம்பியது, மானுக்கர்களும் வந்து
சேர்த்தனர். அவர்களை பாதுகாண செய்து அவை
த்துக்கொண்டு மண்டலமண்டித் மனைப
அடைத்தனர்.

20. அப்பொழுது மண்டலம் ஸ்ரீ சங்கரரு
க்கு அருகிலும் முதுகிய கொடுத்த வணங்கி
யின்றனர். உபபாசதியாரும் வந்து, அமரகா
ரூர் பாக்கையில் சங்கரர் உத்திய விரும்பார்
தங்களை யுணர்ந்தவாப் சாமவேத காணத்தில்
ந்துதித்தனர்.

21. அச்சமயத்தில் ஸ்ரீசங்கரருடைய மக்
திபகிமையால் 'அரகய' என்றது. அச்ச
மயின் கண்ணி விரும்புத்தது. அதன் அங்கி
ருத்தவர்களுக்கும் கண்ணி விளம்பலடைய அந்நி
உபபாசதியார் சேர்ந்திருக்கின்றவால் விடை
யவயுணர்ந்து மகிழ்த்தனர்.

22. உபபாசதியார் சங்கரருக்கு முழு
வெற்றியைக் கூறினர்.

23. உடனே சான்றி தனது கோகத்திற்
குச் செல்ல முயல்ததை கோக்கி சங்கரர் "ஞா
ன சாரங்கதர்" என்னும் மந்தோத்திரத்தார்
ந்துதித்த, அங்கென்றே "சீர்வேண்டுவெண்ணி"
வென்று வினவ, சங்கரர், நான் எந்த மந்தனத்
தில் இயத்திரம் தாபனஞ் செய்தேறினே அங்கி
டத்தில் இவ்விதம், பார்வதி, சான்றி என்
தும் வடிவோடு வீற்றிருந்து அருள்புரிய வே

ண்டென வேண்டதும், அங்கையி அங்கை
பேயாருகவேண்டுக்கிற மனார்த்தனர்.

24. பின்பு மண்டலமண்டித் விதிப்படி
சங்கரரத்ததப் பெற்றனர். சங்கரர் அவரு
க்கு வேதார்த்த வுண்மைகளையும் அத்தவதத்
தையும் உபதேசித்தனர். இவருக்கு கமோர்
வாசகரீயர் எனப் பெயரிடப்பட்டு மானுக்க
ருட் தலைவராயினர். இவருக்கு மானுக்கர்க
ளாயிருந்த அரகர் அத்தவதத்தை விரும்பி
ஸ்ரீசங்கரரை சாணமடைத்தனர். இச்செய்தி
யுட்கொஞ் பாயியது.

25. ஸ்ரீசங்கரர் தம்மானுக்கருடன் ஸ்ரீச
கரத்தை படைத்து பாதுகாண கண்ணில் முழு
மகிமைச்செனவாயும், பிம்மாரம்பிக்கையாயும்
தரிசித்த "கொகலையத்திரம்" ஸ்ரீதிருநெட் செ
ய்து, "சத்யமத்திரமம்" என்ற வாக்விவத்தை
மகிமைச்சென விவத்திவிடத்துமுன்றுமுறை
தோற்றுவதித்து, மானுக்கும் ஞானமார்த்தத்தை
உபதேசித்தற்கெடுத்தனர்.

T. C. வேங்கடாமணியார்.

The Redemption of the Miser.— A Short Story.

தனலோபி தர்மபுனைப்பு.

—(●)—

ஸ்ரீ சிவ கதை.

துவாரகர் மனாத்தவம்.

ஸ்ரீ சிவ தனலோபி செட்டி என்னும் ஒரு
ரத்தினியியபாரி இருந்தான். அவன் தாய் தந்தி
வதயர் அவனுக்கு வைத்த பெயர் தனபால்
செட்டி. ஆனால் தனபாலசெட்டி மூலம் தனலோபி
பாரியிருந்ததால் உன் இனங்கள் தனபால்
என்பதை 'தனலோபி' என்று திரிப்பதொம்
மை யாற்றினார்கள். இவ்விதம் நாரும் தன
லப செட்டியை அவன் ஊட்டப் பெயராகிய
'தனலோபி' என்றே கூப்பிடுவோம். தனலோபி

செட்டி சத்தினத்தில் கிரகபரம்செய்து கிடை
பப் பணம் சேர்த்திருந்தான். இந்த தன
மோசி செட்டி. அப்படிப் பணத்தின்பெருத்த
யதும், மோபத்தனத்திள் மிஞ்சுவையுடைய
சிருத்தான். தனமோசி செட்டியின் உயிரை
யாம் அவன் பணத்திள் இருந்தது. இரத்திரி
யிள் வெகுநேரமாயின்பு பதிக்கைக்குப் போ
குழன் தன் பணப் பெட்டியைத் திறந்துதான்
சேர்த்தவைத்திருக்கும் பணத்தை பெய்வாம்
தன் கண்ணாடிப் பார்வையிட்டு மனம் பூரித்தப்
போவான். இவன் தருபன் ராத்திரி வழக்கம்
போல் தன் பணத்தையப் பார்த்த பணம் பூரித்
திருக்கும் பொழுது அவன் கண்ணுக்கு "மேல்கை
காசுக்கும் கைமுக்குக்கும் தம்பிக்கடக் கொ
ட்டபணம் சேர்ப்பதினேயே கண்ணாழிருத்தது
பாவமென்றும் அந்தப்பாவத்தால் செய்த பாவ
ன் அவன் கை கணத்தையும் மிகுது கிஞ்சு
கஷ்டப்படுவான்" என்றும் பட்டது. நாம்
அந்தப் பாவத்தைச் செய்தோம்! அதற்கு
என்ன பிரயோஜனத்தம்மேலாம் அது பொருளி
என்று அவன் ஆனோசனை செய்துகொண்டிரு
க்கும் பொழுது வாகனத்தைய விடக்கும் சப்
பம் அவன் கையில் விழுந்தது. அப்பன் அவன் பெ
ரியோசனையாகியிருந்த உள்மோசனமாக விருத்த
தான் அதைக்கொண்டு அவன் திட்டுக்கொண்டு போ
கும். கடைசியில் மனதைத் தெரிந்தகொண்டு
மென்தாழ்வம்செய்ய, மறுபடியும் கைகையிடு
க்கொண்டு வாகனத்தையத் திறந்தான். கைகைத்
திறந்ததும் அங்கே அவன்பக்கத்தையிட்டுக்
கா விருத்தான். அவன் பரம நெடு. அவன்
யதனம்க்கேற்க அவனுக்கு பன்னியன்ம குற
வைதான் இருந்தது. அக் குறவைதனையப் போ
யிடுக அவன் அன்றாடத்து கஷ்டப்பட்டுச் சம்
பாதிக்கபணம் போதாதிருத்ததால் அவன் ஒரு
ருபாய் பக்கத்து விட்டு மோசனமிட மிகுந்து
கடன்பாண்டிக்கொண்டு போக வந்திருந்தான்.
அந்த மோசி யானுக்கும் தம்பிக்கடக் கொடுக்க
மாட்டானென்று அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது

யதனம்க்கேற்க கொடுக்கவந்த சம்பந்தமுபாயம்
ஒருவேளை பகவத் சிறுபயிதனாகவது மோசி
மனம்மூலக்கக் கொடுக்க மாட்டானு! என்று
வந்திருந்தான். அவன் மோசியை ஒரு ரூபாய்
கடன் கொட்டதும், மோசி ஒரு மாரியோம் சம்
மாசிருத்தமிட்டு சிறகு நிர்க்க கொளியோடு
"நான் உனக்கு ஒரு ரூபாயைத் தருகிறேன்.
அதைக் கட்டளுக் கொடுக்கமாட்டேன். நான்
இந்தப் போனபிறகு நீ பெய் சவக்குழியை
முய்த ராத்திரி முதிருநிர்க்க காசம் காப்ப
தால் காக்கவித்தாயானும் என் அதை உனக்கே
கொடுத்தமிடுகிறேன்" என்றும், தனமோசி
செட்டியின் தவனியைத் கேட்ட பக்கத்து விட்
டுக்காயுக்கு அந்த மோசி அவன் கண்ணப்ப
புமேயிக்கொடுத்தும் இந்தப் பொலானென்று பட்
ட்டது. ஆகலாம் அந்தமோசியின் சவக்குழியைக்
காக்க உடன்படுவதற்குஞ்சும், ஆயினும் யத
னம்க்கேற்க கொடுக்கவந்த அந்தப் பரமநெடு
அவன் சவக்குழியை முதல் முய்தராத்திரி
யாதுயப்பதால் காக்கவித்தமிட்டு ரூபாயை
வாட்டுக்கொண்டுபோனது. தீய்பகவதான் அப்
பொழுதிருந்த கண்ணியாசமிட்டுத் தவனாசமி
டுக்கபாய்ந்த சேர்த்ததமோசியெட்டி தம்கொ
ன்று இறந்துபோனான். பக்கத்துவிட்டுக்கா
தன் தான் கொள்ளபடி அவன் இறந்த அன்று
ராத்திரி அவன் புதைக்கப்பட்டிருந்த சவக்
குழியிடையே போய் நிரிபோதயம்வரைக் கண்
மிதித்துக் காத்திருந்தான். அன்றையதினம்
இரயில் பூதங்கள் எப்படியானது அவன் கண்
னுக்குத் தெரியவிட்டபாய் அவன் "இந்த ராத்
திருக்குப் பிழைத்திது" மென்று குசியின கமல்
கரித்து விடுகெனறும், இரண்டாயது இராத்
திடியும் விசேஷமாக நம்முடைய கண்ணிவிட, மன
மிட அவன் கைத் தம்பிக்கடக்கண்டு கிரேதம்
கன் துடிக்கட்டது. நம்முடைய ராத்திரி அலன்
அம்முபேசன பொழுது அவனுக்குள் அவன்

வந்த வேதாந்தத்துக்கு மிகையாகாது தெய்வ நிருபையால் தங்கிப் பிழைத்தான். இந்தக் கதைகளில் உயர்ந்ததம் தவறாமையே மறந்த மிகுந்தில் பரக்கக் காணலாம்.

அப்படித் தவறாமையே குர்பன் பிரவேசிக் கும் காலம். இது தேவர்களுக்கு உதவகால மாதலம் மிகுத புன்மகாலமாம். இந்த தவறாமையில் உதவகாலத்தி னெழுந்த தீரக் கெடும் காலேயிலும் அங்னது புன்மையி னெத் தங்கலில் காலகம்பெய்த கடைசி தீரையைய கடை முடிக்கின்ற அநிகமகாலமில் கால கம் செய்கிறார்கள் அங்கிருந்தைய பாபங்க ளெல்லாம் ஒழித்த பூதப்பிரேத வபாசங்க ளில் பம்பிந்தி கங்காடி வெய்தவாக்கம். இந்த தவறாமையில் பாவகன் ஒரு பதிரிசுரையி னிமித்தம் அவன் புதுக்குயே மாடா லோபி யைக் களையேற்றும் பொருட்டு அவன் ஒரு தம்பிக்குப் பிராணவாசிடத் தானித்தும் அவன்விடாமல், அவனிடமிருந்து ஒரு தா. பிரே. கால பாசகம்பெய்தி அதற்கு அவன் ஒப்ப அநாத் காலக விடாது தனடி அவனுக்கு அவன் பங்கிவோர் காண்கபதவி வரித்தா லென்பது புரைய விதகம்.

—*—

Easy Lessons in Economics.

Lesson XIII.

குடிவாழ்க்கை.

13-ம் பாடம்

முதலாளியின் கல்கம்.

தொழிலு டத்தும் முதலாளிகளுக்கு அதை கருவையு டத்ததனில் பவகிதமாய்க் கட்ட கல் கருவையு கட்டும். தொழிலாளிகளே க லென்பே முதலாளியெல்லைய டத்தவேண்டு பவகமாம், தொழிலாளிகள் தொழிலை சரிவா டத்ததாய்வு அதிக விழிப்புடன் பாதுகாத்தல்

எனினும் காப்பம். தினக்கலி கொடுத்த வேலையை டத்ததனோ மென்றும் வேலைசரிவா டவாது. இன்று வேலைக்குவந்து தொழிலு டத்ததிறையி் காப்பத்தும் வருவானென்பது டிக்கலிக்கலி. திரைதோறும் செயல்பட்ட வேலைக்குத் தக்க கலியைக் கொடுத்த தொழி லு டத்ததனோமென்றும், வேலைவை அன்ற குறையாகச்செய்த தனது கலியைப் பெறும் கொண்டு, பொருளிக் கெடுத்த, வாங்குமோரு டைய பவகிதபந்த புண்டாக்கி முதலாளி க்கு கட்டமுண்டாக்குப்பது தொழிலாளிகள் செய்க்கலும். இவ்விதம் தொழிலாளிகளுக் கும் முதலாளிகளுக்குக் கிரோதம் உற்பத்திபா வது வேரு எவிர. முதலாளி இவாபமுறைய தையும் கைப்பற்றிடுவோ மென்றுவேல்கா க்கம் பொறுதம்ப்பவிகாக்கம். தங்கல் செய் பும் வேலைப்பவிகா படைக்கிறுமென்று, அவ ன் கடுத்திருப்பதையும், தங்கல் அவ்வளவு கலியிற் சிறப்பதையும் பார்த்தகவெக்கல். தங்கல்களையு முதலு தொழிற்சாலைகளும், வக் கிரைகளும், பண்டங்களும், கலிகளும் கலமிட்டு, கர்காலத்தில் எங்கித் கட்டமுண்டாருமோ மென்று க்குமுற்று, தங்கத்த கல் கிவகியையு காலததையும் தொழிலில் கால கிட்டி க்குமு முதலாளிகளின் கிலையுக் கட்ட த்வது புறநாயகம் தொழிற்சாலைகளில் அவன் வண்டுகளின் பேரிதும் குகிசாகலின் பேரிதும் ஏற்க்கலென்போவ தொன்மைபே பார்த்து அவன் வறுப்பாக்கல்.

இத்தக் கட்டத்தது கீழ்க் பவகிதமாய்க்கலி கால்கமடைந்த தேசத்தார்க் செய்தவருகிறு கள். வேலை சரிவா டத்ததம்பொருட்டு, வே லைக்குத்தத்தபு கலிகொடுப்பதினா கெடுத்தி யை பத்தகலெ கூறிபுள்ளோம். கிமுதலாளி க் வேலைக்கார்களுக்கு கல் அங்னது மாதத் திற்கு இவ்வளவு சபவகமென்று அவனுடைய குகிப்பக்கெடுக்குப் போதமான அளவுகொடு

ததுவிட்டு, மொத்தமாக வருஷத்தில் லைட் செய்த இளபத்தில், முதலாளி போட்டிருக்கிற முதலுக்கு வட்டிக்காகவும், முதலாளியின் மேற்பார்வை செய்திற்செய்யும், தொழிற்சாலை வந்திம் முதலியவற்றின் தேவையுடைய முதலிய கட்டணங்களினால் தேரினும் செலவுகளுக்காகவும், இதுபோன்ற மற்றச் செலவுகளுக்காகவும் எடுசெய்ததேபோல, பாக்கியுள்ளதில் முதலாளிக்கு இவ்வளவு பாக்கியென்றும், தொழிலாளிகளில் இவ்வளவுக்கு இவ்வளவு பாக்கியென்றும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு தொழிலை நடத்துவதுண்டு. இப்படிச் செய்வதில் தொழில் செய்வதற்கும் லைட்க்கும் இளபத்தில் பற்றுபெறாதவருடைய, தொழிலினுடைய உட்கார்ப்பும் பொருட்கள்கெடுக்கும், காலத்தை வினாக்களும் துயரியமாட்டா என்பதில் என்ன தடை?

இதனிடம் தொழில் குறைவாக நடப்பதற்கு வேறுபாடுகளுண்டு. தொழிலாளியின் துல் கொடுவதும் கொடுப்பதும் முதல்தொட்டி கட்டுப்பாடாகத் தொழிலை செய்து, குடும்பச் செலவுக்கு அவசியமான தொகையைப்பெற்று, குடும்பத்தில் தற்செய்யும் ஏற்பாடு அவசியமான செலவுகளைப் பொது இளபத்திலிருந்து செய்து தொழிலை நடத்துவது.

கோவ்டின் தலைமை காலகாலம் பாரிஸில் இவ்விதமான தொழிற்சாலைகள் படைத்தென்றன. 1848-ம் வருஷத்தில் கட்டிடவேலை செய்து கொத்தகங்களுக்குள் ஓர் சங்கம் போட்டது. அதில் சேர்க்கை எண்பத்தைத்தேய்தல். அவர்களுக்கு வசதிகள் முண்டாது முதல் ஈழத்துவரையிலுண்டு. கட்டிடசம்பந்தமான அறிவுபொதுமான வகையிலுள்ள ஒருவரை கட்டிட மேற்பார்வையின் பொருட்டும், அது செலவுகளைப் பார்க்கக்கூடியவன் மற்றொருவரை, கணக்குப் பதிக்கக்கூடியவன் பொருட்டும் மேல்திட்ட எண்களைக். இவர்கள் இருவரும், 1848 வேளையில் தலைமை வாய்ந்தவர்களென்று பேர்பெற்ற

வர்களாகிலும் மிதமான சம்பளத்திற்கே வேலை செய்து வந்தனர். சிந்தனைகளில் இவர்களுக்குக் காரிய வேலையில் பொருட்டி ஒரு சிறிய கமிட்டியுக்கு ஏற்பட்டது. இக்கமிட்டி மேம்பாட்டும் மற்றவர்களுக்கும் தினத்தொடும் மானி ஆதாயத்திற்குமேற்பட்டதில் கூடி, அன்று நடத்தின வேலைகளைப்பற்றியும் மதவாசல் எடக்க வேண்டிய தொழிலைப்பற்றியும் பேசி முடிவு செய்தார்கள். தங்களுக்குள் பராமதம் கோவ்டின் வந்ததினும் அவர்களைக்காணாததொருதங்கன் கொடுக்கும் பொருட்டி ஒரு வகைத்தெய்திய சிபரித்துக் கொண்டதன்றி, கோவ்டினின் குடும்பத்திற்குப் பொதுவிதிகளை கொடுத்த உதவிதூக்கம். அத்தொகைத்தொகை ஒழிவுகளிலும் பொதுதொ போக்கும்பொருட்டி, ஒரு சிங்காவனமும் சிங்கப்பக்கமும் ஏற்படுத்தினார்கள். தங்கன் தேர்ந்தெனும் பெண்டளும் கவனிக்கரும் பொருட்டி பொதுப்பணத்திலிருந்து ஒரு பாடகாவையையும் வந்தாபித்தனர். இவர்கள் ஒன்று சேர்க்கை தொழிலைச் செய்வதற்கு ஏற்படுமன் உடுக்கத் தகுந்த வந்திடமின்றிவருத்தினர். இப்பொழுதொ அவர்களுக்கு அவ்விதமான குறைவுவாதொன்று கிடையா. கட்டுத்தொழில் ஏற்படுவதற்கு மூன் சுமார் பித்தாதுபேர் கொண்ட ஒரு சமூகத்தில் பித்தாதுபேர் அதிக வரும்படிபெற்ற சகமாயும் திருப்பியாயும் காலவந்தத்தனர். இருபதுபேர் தங்கன் குடும்பத்திலிருந்து செலவுக்குத் தகுந்த வருமானத்தைப் பெற்ற ஒருவாறு காலகாலம் செய்தனர், மற்றவர்கள் உண்ண உணவுக்கும், கட்டத்துவந்திக்கும் வருத்தி வந்தனர்.

அதிலும்பொருள் கவனிக்கிறதற்கு அவர்கள் செலவும் பெருகின விவரம் விவரமும்.

வருஷம்.	செய்தவேலையில் மதிப்பு.	இலாபம்.
	பொங்கு.	பொங்கு.
1852	45,530	1,000
1853	2,97,208	7,000
1854	3,44,240	20,000
1856	9,93,240	86,000
1858	12,31,461	1,30,000
1860	24,53,800	2,18,000

(பொங்கு என்பது ஏறக்குறைய அரைபாசு
ய்.) இவர்களிடமுமி 500 க்குப் பேர் உடைய
வும் திருத்தியாகவும் வாழ்ந்த வந்ததுபோல்,
அவர்களைய ஒவ்வொரு குடும்பமும் வா
தொரு குறையுமின்றி இப்பொழுது வாழ்ந்த
வருகிறார்கள். இவ்வித சந்தர்ப்பங்களைய சரித்
திர்த்ததப்பற்றி எழுதப் புத்தகம் பெருகு
மென்றது கிடைக்கின்றது.

T. C. லெங்கடரமணம்பர்.

ஸ்தத்தர்சுஷ்டி-திருமந்திரம்

இந்தியாவின் புராதனமான ரீதியிய
லகியங்கள்.

"ஆகையுமே பாராயும் மற்றவற்றோடையும்
தேவர்கள் போற்றும் திருமேலத்தாராயும்
பாவனக் காப்பவன் காவதொழுகமேன்
மேவு மறமனக்கு யினாரோமே."—இராமதோஷம்.

அடியார் பெருமை.

"இவ்வோச னுலகி செறித்தகந்தோம்
அகமேலமென்றி வந்தோருண்டாகும்
அகமேலம் ஸ்தலமும் கல்யாணமும்பாகும்
பகமேலமென்றிப் பாரோகமாமே."

—திருமந்திரம்.

India's Ancient and Eternal Ideals.

(After St. Francis.)

I. The Supreme Duty of Sovereign Defined.

He alone is Sovereign on earth who is saving many
[protects]
The producers of wealth, the pending land and others
[who are products of]
And alone whom Deities praise for ever for of Eternity
[cannot fade]
He who in this his sovereign duty fails, to eternal hell
[is doomed to rise]

II. The Influence Great of Servants of God.

The land where dwelleth the man of God who to
[lives with Him both freed]
Then dissemination an Eden of knowledge increase?
The sacred University is situated in Jellum Nature's
[lovely increasing flow]
And His way in him falls off producing the love
[way of heaven on earth]

Annals Mission,
London, 1860.

C. V. SWAMINATHAYAR.

† Symbolized by the emblem on the cover the Gov., the
and these relate to it otherwise in the line.

"ஆகையுமே, பாராயும், மற்றவற்றோடையும்."

இனம்! இனம்!! இனம்!!!
உற்சாகமான கதைப் புத்தகம்.

இந்திரித புத்தகத்தில் விவாதமான இரு
பது இனிய கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.
ஒவ்வொரு கதையையும் படிக்கப் படிக்க ஆச்சரி
யத்தையும் மெய்ச்சிதையும் கொடுக்கக்கூடியது.
இப்புத்தகம் இனமாகவும் தபஸ் செவகிள்ள
மறும் அறப்பப்பும். இன்றைக்கே உங்கள்
விவாதத்திற் பெருதி அறப்புகும்.

• வைத்திய சாஸ்திரி

மணிசெக்கர் கோலிந்தி,

ஆசனக் கித்தாறு ஒளவதாயம்,

22, கோட்டே ஆவத

96, மயங்கோட் மத்யம்.

THE KARTIKAI FESTIVAL.

கார்த்திகைத் திருவிழா.

—(1)—

குமாரசம்பவம்.

பயிலம்,

குமாரசன் பிறந்தான் வாரீர் தேவர்களே
 ஸாம்பவ குமாரசன் பிறந்தான்,

சாணங்கன்,

1. பட்டதோர் பாடெல்லாம், பிட்டதோர் ஊனெனச்
 சட்டமதகவே பிட்டரைக் கசக்கினன்—நிதய
 குமாரசன் பிறந்தான் வாரீர் தேவர்களே
 குமாரசம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரசன்)
2. பாணியில்¹ முத்திரை ஊர்த்திகை யாதர்கள்
 தானியில் கட்டியும் தாங்கினன்—செய்வத்
 குமாரசன் பிறந்தான் வாரீர் தேவர்களே
 குமாரசம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரசன்)
3. அடவிலி தேவர்கள் அடையுற மாகவே
 விடவென ஸாம்புகழ் வித்ததான்—பொற்றமத்
 குமாரசன் பிறந்தான் வாரீர் தேவர்களே
 குமாரசம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ. —(குமாரசன்)
4. பூமியில் வந்தவன் பெயரிய ஐகவே²
 பூமியில் செந்தவன் குவறவெனாம்—பொக்குவன்
 குமாரசன் பிறந்தான் வாரீர் தேவர்களே
 குமாரசம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரசன்)

(1) பாணக்கு முதலேயுள்ள கட்டியா சட்டபாணம் தந்ததேயி. ஆகவே 'பாணப்பாண' மகோபயை சாணன் பெயராகியும் முத்திரையென்று கூடாத்தன் செய்து சொல்ல.

(2) பூமிசேனகுலபை அல்லாசனகுலி (முத்தவிகுலி).

5. தாமதிப்பான பாகவே மூன்று வரையில்
வசமதியர்வினி போகிற வடவேசாதிபி—தீ
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
6. அறிதாயி வந்தவ னுருடத் தேர்த்தவன்
தநிபிடு மாத்தர்த் துன்புநீ—தய
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
7. குகையி னுதித்தவன் புனவழி போகான்
பனவழி பந்தர்தம் பிதபந்தனா—செய்வ
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்! —(குமாரன்)
8. குரளைச் சங்குரித்தச் சகமரித்த விராவன்
பெரிசைக் கொங்கோம் பிறைக்குவழி—காட்டவன்
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
9. சாத்தரத்த னான்வதிதயி மோன மூதி
காத்தரத்த கருவிபாந் னம்புந்த—ஸ்ரீ
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
10. பஞ்சை சாகு? பாங்ஹன்னத் தாயவன்
கஞ்சுண்ட கண்டற்கு ஈயடி—பாமவன்
குமாரன் பிறத்தான் யாரி தேவர்களே
குமாரனப்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)

(3) செனிதேவியர்.

(4) கவந்தரி.

(5) சாத்தரத்த தாயி, கரு தேயிலுண்டய போனகுதிரகவாடியை சாத்தரத்தின் கரத்தில் (குதிரைகள் போனகுதிரை) சாத்தரத்தப் பொருளால் ஒருவாடினிய உருகெடுத்த கோபத்தோடுகூடிய (ஸ்ரீ குமாரன்) வந்தபடி.

11. ஸ்ரீகான் செய்புறங்கு வந்தழன் னானினை
ஸ்ரீதான் அவதாரம் செய்குத்தை—காட்டிய
குமாரன் பிறந்தான் வாரித் தேவர்களை
குமாரஸம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
12. ஸ்ரீகா னுக்கன்று ஸ்ரீதான் செய்குத்தை
ஸ்ரீதா னானினை ஸ்ரீபுரத்தாடிய—வற்புநக்
குமாரன் பிறந்தான் வாரித் தேவர்களை
குமாரஸம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
13. கார்த்திகை மதியில் கர்க்கடகம் கர்த்திரந்த—யமர்
ஐம்மையு பொதிய அருணேயுருவா—யமர்
குமாரன் பிறந்தான் வாரித் தேவர்களை
குமாரஸம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
14. குமாரன் பிறந்தான் கர்மதி மேஷத்திற்
குமாரகிருஷ்ணன் கங்காமர்—தரிக்கம்
குமாரன் பிறந்தான் வாரித் தேவர்களை
குமாரஸம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)
15. அருணாச வேகவரர் அனுக்காத் தாசவர்
அருணாச ஸம்பொங்கு கார்த்திகைமதியில்—மன்னு
குமாரன் பிறந்தான் வாரித் தேவர்களை
குமாரஸம்பவம் கொண்டாடுவோம்!—ஸ்ரீ —(குமாரன்)

நீதிநிஸ்துதி.

"ஓம் சிவபவ நமஸிவ சிவபவநம்
யிஃ சரவண பவபுவ—ஸரவணநம்
கநீம் டாகவ ஸ்ரீமதாச ஸௌமந்தியம்
ஓம் சிவபவ நமஸிவபவ—ஓம்
சரவண பவபுவ ஸரவணநம் நமோ
காரக யனுவ நமோஸ்துதே!"

கார்த்திகைமதியுடன், ஆதிவாரம்,

1912 ஆகஸ்ட் 24.

SHORT STORY. KING JAYASEN.

ஜயசேனா ராஜன் கதை.

முன்னொரு காலத்தில் யவனதேசத்தில் ஐயாதன் என்றொரு அரசனிருந்தான். அவன் ஒரு சாயத்தில் மிகவும் மாணக்கோன காரியம் ஒன்றைச் செய்துவிட்டான். அதை ஐயசேனன் என்ற ஒரு சிற்றரசன் சிறு பிள்ளைத் தனத்தால் வெளிப்படுத்தி விட்டான். ஐயசேனன் என்பவன் கந்தரா தேசத்து சிற்றரசன்; அன்றிப்பு ஐயாதன் என்றும் யவனதேசத்து அரசன் கையி்கீழ் இருப்பவன். ஆயினும் அவன் அநியாயமத் தனத்தால் ஐயாதன் செய்த கெட்ட செயல்கைய வெளிப்படுத்தித் தனது யுத்தமான கோபத்திற்கு உண்டானான். இவ்வையும் இவன் காட்டையும் வெறித்தவிட ஐயாதன் தன்னும் உடையவனவும் முயன்று வந்தான். இதை ஐயசேனன் அறிந்து, நெரி காம விற்குத்தான் கமக்கும் காம தேசத்திற்கும் சேடு நெரிமெய்தென்னி தனது மந்திரியாபெ சேவிய, என்பவனைக் கந்தராதேசத்தை ஒன்றுவரும்படி யோசித்தவிட்டு தான் ஐயாதன் கோபம் திருமனவும் யவன தேசத்தில் வருவதில்லையென்று மந்திரியிடம் சொல்லித் தேச சஞ்சாயவர் புறப்பட்டுப் போயினான்.

இவன் தேச சஞ்சாயம் பண்ணத்தொடங்கி முதல்முதல் கூடும் எவ்நே தேசம்போய்ச் சேர்த்தான். வெகுநாளாய் மனமுயிர்வாதிப் போகவே அந்த காலமுமுதம் பஞ்சத்தால் தன்புப் பட்டுக்கொண்டிருந்த இதை முத்தியே ஐயசேனன் கேட்டறிந்த ஐயசேனன் பஞ்சத்தால் வருத்தம் மனிதர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கூடா தேசத்திற்கு சாயன் என் கொண்டுபோனான். இவன் அங்கேபோய்ச் சேருங்காலமன்றைப் பூர்த்திக்கொண்டெய்யப் போய்க் காட்டாய் வந்தான் சாரும் கால மாறினது. அவர் உலகைக் காப்பாற்ற

வேண்டிய சாமான்களுடன் இவன் அங்கு வந்து சேரவே சகலானோர் தன் மனமிக்கப் பஞ்சத்தால் வருத்தம் மனிதர்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று ஐயசேனன் அனுப்பினாரோ என்று அந்த ஊராரொல்வாரும் எண்ணினார்கள். அந்த கூர் ஐயாதேசத்து காயன் குளவென் என்னும் தருவன். அவன் ஐயசேனனைத் தன் ஐயசேனனைக் காப்பாற்றவந்த தெய்வமாக எண்ணினான். இப்படி இவன் அங்கே போயிருக்கும் பொழுது இவனுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் இவன் அங்கேயிருப்பது ஐயாதனுக்குத் தெரிந்த விட்டதாகவு் சிவோம் கூர் ஐயாதேசத்தை விட்டுப் போகாதிதம் அவன் கொளையாகினை யுறுப்வி கொண்டுவிடுவானென்றும் கண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் அய்யுதாரிடம் விடைபெற்றத்கொண்டு வேறு எங்கேயாவது போகக் கெண்ட ஐயசேனன் அங்கிடம் விட்டுக் கம்ப நேறினான்.

இவன் கம்பலிச் ஏறிய சில காலத்தெல்லாம் ஒரு பெரும் புசைகூத்த இவன் கம்பலி உடைத்து விட்டது. என்னரும் கிங் சமுத்திரத்தில் மான்டுபோனார்கள். ஐயசேனன் மட்டுக் கெடும் அறித்த துயர் மிகுதினென் மான்டு போகாமல் அங்கேயே நின்றிருக்கொண்டு கொளியைக் கட்ட இன்னதவனாக ஒருநிலில் கையேறி குன்று அங்கு இவன் ஒரு கவிஞன் கம்பலி தன் விட்டிருந்து இட்டுக்கொண்டு போய் உடைமுதலியவைகள் கொடுத்த தன் விட்டியே இருக்குப்படி. கெட்டுக்கொண்டான். இப்படி ஐயசேனன் கையேறிய தேசத்திற்கு சிவோ தேசமென்று பெயர். அதன் அரசன் வீரதேவன். அவன் மிகவும் உருவமுண்டாய்வு ஐயசேனனைக் காப்பாற்றவதில் கவனமடையவனாக ஆனவொரு படியாய். அவர்கள் அவனை உத்தம வீரதேவன் என்று கூப்பிட்டு வந்தார்கள். அந்த உத்தம வீரதேவனுக்கு அநிருபவதியான பாதுகாதி என்னும் மகன் ஒருத்தி உன் டென்னும் அவன் பிறந்தான் இவ்விடையு

இவற்றின் வாய்ப்போடு தென்றும், அப்பொழுது அநேக வேந்தர்களுக்கரசவையின் மயங்கும் பண்ணப் போகிறார்கள் என்றும், அதில் எவன் எவ்வளவுமும் ஐயிக்கிறதோ அவனுக்கு அவனைக் கவிபாணஞ்செய்து செலிக்கப் போகிறோம் என்றும் விலைஞல் சொல்ல ஐயசேனன்மீது பாசமது தகப்பனார் செய்ததையொத்திரத்தின் முழுவிப்போய் கிட்டதே! அது இருந்தால் எல்லாம் காலிசு அங்கே போகாமெனவென்று கிணைத்துத் தடுத்ததாம். ஏனெனில் இவன் தகப்பனார் தன் கைசத்தைத் தான் இரத்தப்போரும் பொழுது ஐயசேனனிடம் செலுத்தியுந்தான். அந்த எப்பொழுதும் தன்னைக்கிடும் பிரியம் ஐயசேனன் மையத்துக்கொண்டு அதைப்பார்க்கும்பொழுது தெரியும் தன் தகப்பனரைப் பற்றி கிணைத்துக்கொண்டே இருப்பான். அந்த கைசம் அவன் கூட்டா தேசத்துக் கிட்டிப் புறப்பட்ட கப்பன் முழுவிப் போகும்பொழுது அந்த அடல் முழுவிப்போய் கிட்டது. அந்த கையத்தில் கைசமின்னலால் போனதைப்பற்றி ஐயசேனன் துன்புரினாரின் மந்திரை விலைஞல் தான் விலை வீசி இழக்கும்பொழுது ஒரு கைசம் அடிப்பட்டதாகக் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அதை ஐயசேனன்பார்த்து தனது கைசம் பிடுக்கக் கண்டு கண்ணீர்விட்டு சமூத்திரமே வளம்பெயர் மணமிருக்கி என் கைசத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததென்று சந்தோஷப்பட்டான். எப்படி என் கைசம் திரும்பியத்தோ அதுபொலியே என் பாக்கியமும் திரும்பி வருமென்று எண்ணி அவன் மனமெழிர் திருத்தான்.

மதுநிலம் பாணமதி பிறந்தான். பூமிபிராந்த அசோகன் என்னாரும் அன்றையநிலம் வீர தேவன் அரண்மனையின் தலைவர் முன்வந்தத் தைத் கட்டக் கடினஞ்சென். அவர்களுடன் ஐயசேனனும் சென்று போர்கொய்து முருவனாயிவ என்னாரையும் ஐயித்தான். இவ்விதமாக ஐயித் தீர்வதுக்கு பாணமதி தக்க மரியாதை பண்

னவென்று மானகலாம் அவன் அன்றையது அவன் கழுத்தில் அமுபெ பூமாயைவச் சூட்டினார். அவனது அமுதநான் காதிலும் கெட்ட கைகிட அதுபொலியே விருத்ததால் ஐயசேனன் அவன்மீதம் அதிக விருப்பங்கொண்டு விசயசமா பிடுத்தான்.

உத்தமவீரன் தனது பாப்பின்மீதுபொலிய ஐயசேனனது வீரத்தைக்கண்டு மெழித்த அவனது கணக்கம் குழங்கும் மரியாதை இவன்குழங்கு அவனை மிகவுயர் மெச்சினார். குவிசோத்திரங்களை மாமனார் விசாரிக்கும்பொழுது உண்மையைச் சொல்லிகிட்டால் காரிக்குப்பலது ஐயசேனனுக்கு தெரிந்தகிடென்று உயர்ந்த உண்மையை உணர்வாமல் தான் சாதாரண மனிதனென்று ஐயசேனன் தன்னைக்கொலிக்கொண்டான். ஆபிரதும் சாதாரண மனிதன் தானென்று வீரதேவன் தன் மருமகனிடம் விசயசுத்தையாவது, மரியாதையாவது குறைக்கவில்லை. அன்றமுதல் பாணமதியுடன் கடிக்க குலாவிக்கொண்டு காததாதேசத்து அரணைய ஐயசேனன் தான் இன்னுனென்று கட்டிக்கொண்டாமென மிம்மாதேசத்தில் வந்திருக்கான்.

பிரிது காலிக்கெல்லாம் இவன் மந்திரியாயிவ கசேனன் என்பவன் ஐயசேனன் என்றும் பெரிய அரசன் இரத்தமிட்டதாகவுயர் சித்திரம் ஐயசேனன் காததாதேசம் வந்து சோசேனன்மென்று மிகுதம் எழுதி அனுப்பினார். இப்பொழுதுதான் உத்தம வீரதேவனுக்குத் தன் மருமகன் சாஜாவச்சத்தில் பிரித்தவனென்றும், அதனோடு உருகாந்த்செய்கைகளுக்குப் பேர்போவான் என்றும் தெரியவந்தது. முன்னமே இவன் சாதாரண மனிதன் என்றெண்ணி பிடுக்கும் பொழுதே சந்தோஷத்து வந்த உத்தமவீர தேவனுக்கு இப்பொழுது இவனிடத்தினுண்டான சூரத்தலுதல் சொல்லியவன்மென! ஆனால் தனது அருமை மகனும் மகனும் சித்திரம் தன்

கள் தேசத்தைவிட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்பதை என்னிடம் பார்த்தும்பொழுது ஐயசேனன் சாதாரண மனிதனுக்கு இருந்தாலும் கனாபிரேஞ்சுமென்ற மாகாணர் எண்ணலென்பது யாது. மேலும் பாணமதி அப்பொழுது 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

"Honi-Solt-Qui-Mal-y-Pence."

கெவோன் கேடு நினைப்பான்.

(ஒரு கதை)

(184-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

என் தெரியாமல் எழுந்தின நையற்காரனாக்
குத் தெய்வக்கடாகுத்தான் இவ்வித கற்களும்
என்றும்த்தெய்வமே, அவன் அதிக சந்தேகங்
மடைந்து பட்டணம்போகப் புறப்பட்டு ஒரு
நடாசத்தைத் தாண்டிப் போனானெனச் செ
ன்ற சந்திரியைச் சொல்லியிருந்தே தன்ம
வா? அங்கிருந்து இவ்விதோடிப்போகையில்
பெரியவிரகமுமொன்று இருந்தது, அதன்புயிரி
ருந்த பொருளில் பல தேயில்கள் உள்ளே போவ
தும் வெளியே வருவதாயிருந்தன. அது சன்
டு அந்த நையற்காரன், கும்பம் டயாங்கியெய்க
ளுக்கு உடைய இப்போதான் வருவாதி செய்ய
கினைத்திருந்தோர், இந்தத் தேன் உட்புறான
தேனைக்குடித்துக் களைதொழியவென்ற சொல்
லிக்கொண்டே அதனருகே சென்றான். ஆகி
றும் அவன் இப்பெய்கை சொல்லி முடிப்ப
தற்கு முன்னமே அந்தத் தேனை கட்டுக்கு அர
வையான தேனை அயனவன்முடக்குப் பறித்தோடி
வந்துப்பெயலே கிடைக்கிறதே தனத்தான் தாது
பாதுப் பதாவது அரிவாயம் செய்யப் போகி
றும்; என்றுமைய சந்தேகாவது என் தேன்
கட்டையாவது தொழியாவது உடனே உள்
பிரானைச் போய்க்கிட்டெதென்றே கினைத்தாரொ
ன், காரணம் புதிதுதான் போய் நடிக்கிற உள்
புறமில்லென்பதோடே இடையிடையாக் கொட்டித்
தும் பறித்துக்கிளேயும், உள் வந்தைய பாத்
தக்கொண்டே கிளேயும்ச் சொல்; சமயம் வரும்
போது காரணம் என்னுமிப்பதையுதி உணர்குச
செய்கிறேனென்று சொல்லிற்று. அதுகேட்டு
அந்த நையற்காரன் இதென்ன தாதிக்கிடம்?
எங்கே போனான் எனக்கெட்டுக்கிறதாய்
கெட்டுக்கொண்டேயே என்று கிளேயப்படுத்திக்

கெட்டு பட்டனத்தாக்குப் போனான். அப்பெ
ழுது கிளேயம். அங்கே ஒரு சந்திரத்தில் சாய்
பாடு கிளேயம்ச் சவர்த்த நையத்திருந்தது.
இவன் அந்த சந்திரத்திற்கும் நையத்த அந்
கே ஒருவரும் இல்லாதிருப்பதான்கு இது உட
யுருமைய அனக்கெகத்தான் என்று என்னி
அங்கிருந்த உணவுகளை எடுத்து வரிசாப்பி
த்த கிட்டிப்பிறகு எங்கேயாவது ஒரு வேலை
தேடிக்கொள்ளும்படி வெளியே போனான் பட்
டனத்தின் கார்புறமும் கும்பமையின் அக்கு
பெரிய மனிதன் அங்கேயுள்ளதே இவன் மிக்
வெளியாவென்ற தெரிந்த அவினத் தன்வி
டத்தில் ஒரு வேலைக்காரனாக வைத்தாக்கொன்
டான். முன்னமே அவன் தன் நையற்காரனின்
என்றும்பாறியவனாகையான் கிளேத்தினே மிக்
சுப் பிரகித்தி பெற்று பல கணவர்களுக்குத்
பிராபுக்காக்கும் சிறந்த உடைகள் வைத்திக்
கொடுத்தானான். யாவரும் அச்சிதவருமைய
நையற்க வேலைகெய்ப்பாத்தது கிளேயக் கொண்ட
யுருக்கன். இப்படியே காணாக்குயன் கிளேத்தி
படைத்து உடைகெயின் காரணியுமைய அந்தப்
புரத்தித் நையற்காரனான்.

உது எப்படியானதுதான் தெய்வக்கெய்கையர்
கார்புக்கிடம்? அதெனினதில் இந்த நையற்
காரனுக்குப் பழைய தோழனான தக்கனான்
அதே அரகனுக்கு மேலான காரணிகள் செய்
தகொடுக்கும் பெரிய உத்தியோகம் பெற்றான்.
அவன் இந்த நையற்காரனைப் பார்த்து தான்
குத்திக் கொடுத்தகிட்ட இவ்வித கெளரவம்
என்றும்த் தெரிந்த போலின என்று கெட்டு
கிளேத் இதென்ன கிளேயம்! கெட்டுப்பெயல
என்னக் காரணமாகது முயிப்பது உண்டா!
மேலும் இவன் கமக்குச் சரியான உத்தியோ
கத்தனும் கெட்டு சேர்த்தானே இனி இவன் கம்
மை பழியாக்காமல் விடான். அந்தரு முன்ன
மேகாம் முன்ன இவனை கம்முமைய கிளே
யின் கிளேக்கொண்டக் செய்யவேண்டு தென்று
என்னியான், பிதர்க்குத் கெட்டுக்கொண்டபகன்

என வெகுநேரமாகியதால் அப்படி அவதூறுக்கு
தெரியாது. அதனும் தச்சன் அன்றைய
தினம் மாலை நான் வேலை செய்துவிட்டு வரு
கிறபோது அச்சுவிட்டதற்குப் போய் கூடுதலி
ருந்து அப்போதனைச் செய்தான். அந்நேரம் நான்
பேரூபினை ஒரு கிணர்ணப்பம் செய்தேன். இப்
பொழுது அச்சுவிட்டதில் சித்த மிஷன்வேல்கள்
இந்த லைவ்லாபர் களையும் தனக்கு சரி ஒருவ
ரும் இல்லாமல் அந்த அச்சுக்காரன் கொண்
டிருக்கிறான். வெகுநேரம் இருந்தபின் அன்று
போன தக்கன் ராஜகோட்டைத் தான் தேட
லாய்வான் என்று அந்தக்கி பெருமை பேச
கிறான் என்றான்.

அதைக்கேட்டு அரசன் அப்படியா இந்தச்
மைவான நிறையமுள்ளவன் ஒருவன் விடைத்
தது கம்புநாடப பச்சைப சிசேஷமே என்று
கொள்ளிக் கட்டுதோஷமடைத்து அவனை மறவான்
காவலியி் தன்விடம் வரவழைக்கச் சட்டனை
சிட்டான். அப்படியே கையங்காரன் வந்த
போது ஈனா அவன்வந்தது 'ஓ பெருமை
பெரிசெய்யவே ஏனா உப்போன கிட்டத்ததிக்
கூடிய சிச்சத்திதிக் தேடிச் கொண்டு வந்தது கொ
டுக்கவேண்டும்க் இவனாகிட்டான் இங்கே எப்
பெருமதான் தவிரட்டாமல் துக் கட்டிடைசிட்டு
ஒழுப்பிபெருமேண்டுப்' என்று உத்தரவு பள்ளிகி
னான்.

[illegible]

பட்டினத்திலுக்கு அப்பால் செறிததாயும் போய் அங்கே முத்தாய் வர்த்துக்குக்களை பிடிக்கப்போன குத்தின் கவாரிக்கு ஒரு மாத்தககு சிறை முகவராக தலைநாட்டி உட்காத்தரன். அப்போதன் குத்தகவிரைகி உட்க்கவாரியின் கிண்பாட்க் கொண்டிருந்த வர்த்து அவன் இன்னுனென்று அடையாளம் கண்டுபிடித்த அலவகை... கத்தி' என் கிணமுத்திருக்கேயும்' என்று கேட்டது. அதற்கு அவன் கட்டவகை வர்த்துக் கொண்டு இத்தகக தேகாத்தர்த்துக்கு அப்படியாய்ப்பு கேத்ததேயென்று கிணப்படுகிறேன் என்று... அதைக்கேட்டு வர்த்து கிணவகைதானா? இந்த அப்ப காரியத்திற்காக வாரி கிணப்படுகிறது, வேண்டாம், உனக்கு கிணவாரிக்க கான் இருக்கிறேன். தானாகிது உடைய கீட்டம் இந்த தடாகத்திலேதான் வித்த உட்க்கிறது. கான் இதோ கெத்தத்தருடு தேன் என்று கொல்லிவிட்டுக் கொண்டு போய்த தன் பணியாய்வி குத்தககிணவாரி உட்க் தடாகத்திலுமுத்தென்று. அதைய்காரன் கவாரிமெல்லிந்த அந்த வித்தத்தாய்க் பார்த்துக்கொண்டே இருத்தான். முன்னே கங்கித்திருக்கத்தருள் பெரியவார்த்தில் பார்த்த உட்க்கட்டிப்பிய கீட்டத்த வலத்து குத்தக வர்த்துக்க கொல்லாம் அதை முக்கினென் பிடித்துக்கொண்ட வண்ணமாய் அதவகெல்லாம் மேலேதேயுத்தி பெல்ல பெல்லக் கவாரியோத்துக்கு வர்த்தன். உடனே அதைய்காரன் அதை வார்த்த தன் மேலாடையின் கவர்த்துக்கொண்டு அதன் அழகைக்கண்டு விபத்திற் கிந்த அதைக்கமாய் எடுத்துக்கொண்டு போய்ப்பு. அவருக்கு உத்தாயு கொடுத்துகிட்டு கர்த்தகன் போய்கிட்டான். அப்புகமான அந்தப் பகறைய கீட்டத்தக. அவன் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பேசுஅசையுக்கு உண்டான ஆர்த்தத்தை என்னென்று சொல்லலாம்! அந்த எவிய கையுக்காரனைக் கட்டி முத்தகிட்டுக் கொண்டு அவனுக்குப் பவகிதமான கரியதைக்கச்செய்து கட்டி

தவர்கள். ஒருவனுக்கு புத்தி ஒன்றுமாதிரியும்
என்றாய் அபிவிருத்தியை யிருக்குமாயின் அவன்
உத்தியோகம் வேண்டுமென்ற அலுவலுமென்று
மெய்யுறவுவந்துகொண்டு கொக்கும் ஆற்றி
வின்றிகொண்டு ஐயத்தாலும் ஏக்கம் அடை
தலை ஒக்கும். எமது உட்கூல் காற்புறமும் சித
றண்டு விடக்கும் பண்டை தந்தி சண்ட முத
சிய நாற் தென்னை பனை இவற்றின் மட்டையால்
வாழ முதவிவயற்றின் சாருபிம்பு கருப்பஞ்
செத்தை மூங்கில் வையகோல் புல் பூண்டு முத
வியவகைகள் அதிக நாணயமான காதெஞ் செய்
வதற்கு உபயோகமாகத் தக்க வஸ்துக்கள் என்
பதை மேற்கண்ட பற்பல சாஸ்திரங்களிலும்
எவ்வி பரின்றவர்கள் அறிவார்களோ? எம்
இக்கூட்டில் அவரித்தொன்றும் வஸ்துக்கள்
யாவும் இல்லாததிருத்தமக்கு வருவதை
அவர்கள் அறிவார்களோ? இக்கூட்டில் பஞ்ச
கை கண்ட சாக்காதிருத்தம் கம்முடைய உடை
களை அச்சிய கட்டாக்கா? ஏழோசித்தஞ்செய்ய
புரப்படி விடவேண்டும்? சாஸ்திர உணர்ச்சியும்
விவேக வினக்கமும் ஒருவன் அடைபயப் பெற
யானாயின், விவேகபுத் கெடக்கத்தக்க மேற்
கண்டதைய போன்ற வஸ்துக்களைக் கொண்டு
மிக்கலாபமான வர்த்தகங்களைக்கொட்பக்கூடா
தா! எழுத்தாணிமாத்திரம் அசைய அரசுவிட
த்தக கட்டளை பெற்றுக்கொண்ட ஒருபுத்திமான்
விவேக மொன்றிருப்பெய அம்வாசன் கிபக்
கும்படி உட்கொண்டு பிறகு அவனும் கங்கு
மதிக்கப்பெற்ற பெருத்த தனவானுள் ஒரு சரி
த்திரத்தை அடியில் எழுதுவோம்:—

மாவலம் என்னும் தேசத்தில் மதிவள்ளன்
என்னும் பெயருடைய ஒருவன் இருந்தான்.
அவன் அந் தட்ப புத்தியும் புத்தியும் உடைய
வனுயிருத்தும், உள்ளாகுக மிவ்வாயவால்
செடிதகாள் உத்தியோகவின்றி வறையவால்
பிசவும் துயரப்பட்டிக் கொண்டிருந்தான். ஒரு
காரியவிள் அவன் மனைவியை விடாணவதா!

“கெடுப்பினுடன்துற மருகாப்பிழை
யாதொன்றம் கண்டாசிற”

என்னும் வாக்கெவெத்தின்படி, இன்று முழுவ
தும் சூதாயின்னமையால் கம்முடைய குழற்
கைகள் சித்திராசெய்யவில்லை, பரிசோதா
வருத்தகின்றன. இதற்கென் செய்வது? என்று
மணந்தல்க்கு கூறினான். மதிவள்ளன் மனை
வாளை கோக்கி, ‘பெண்ணே, நான் செய்வாத
முயற்சியில்லை. இவ்வுத்திரம் பெரிய மணிதக்
கிடத்திவெல்லாம் நான் மண்ணும்கோய்த் திரி
த்து வருகிறேன், என்னுடைய கால தர்வஸத்
தான் எங்கும் ஒரு உத்தியோகம் கெடக்க
வில்லை; என்னுடைய எழுத்தாணி சந்த அசை
ப இடம் கெடக்குமானால் நாம் தனிகாள் கிட
லாமே! அம்வளவுக்குகட கள்ளகால் யாய்க்க
வில்லையே, நான் வாத செய்வென்?’ என்று
கொல்லிக்கொண் டிருக்கையில் அது அத்த
ரத்திரி யாவதால் அய்யூர் அரசன் கார்
சோதனைக்கு வந்தான், வந்த அரசன் கார்புரி
வொறுக்கிருத்த உன்னை அங்கிருவரும் பெ
ரிய விஷயங்களை நன்றாய்க் கேட்டிருத்த தன்
அண்மனைக்குப் போய்கிட்டான். மதகான்
அரசன் தன் சேவகர்களை அந்த மதிவள்ள
பனை அழைப்பித்த, நீ கோத்திரசில் உன் எழு
த்தாணி சந்தே அசையவும் இடங்கெடக்க
வில்லையென்றல்லவா உன் மனைவானுடன் கொ
ல்லி விசைப்பட்டாய்? என் உணர்கொரு உத்
தியோகத்தினும் உன் எழுத்தாணி மாத்திரம்
அகையுமென்ற உணக்கொன்றம் சம்பளம்
கெடக்கமாட்டாது, அந்தகு கம்மதமாயின்
என் நானுவத்தினுள்ள பரிசாக, குதிராகன்,
தூட்டகக்கன், சூடு யாகென் சூடுப இவையளில்
ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய திரைத்தனிக் கைக்கு
வண்பயிதினிலே உன் எழுத்தாணியை ஒலாயல்
அகசுத்தக்கொள்ளலாம் என்று கொள்ளுன்.
மதிவள்ளன் அதுமகன் க்கி, கட்டளைப் பத்தி
சந்ததப்பெற்ற மக்காவல்கி திரும்பும்காவலில்,
அய்யூரினுள்ள ஒருக்கையாளிடஞ் செய்து,

கொடுத்த சக்திவை பெல்லாது சொல்லி அக்க
ட்டினைப் பத்திரத்தையும் அவனுக்குக் காண்பி
த்து ஆதாயத்தினைத் தவிர்த்து அவனிடத்தில்
ஆராய் வராமல் கடன் வாங்கிக்கொண்டு தன்
விட்டுக்கு வந்தான். உடனே மதியல்லயை
குடிக்கவிட்டு ஒரு கள்ள மீடு வாங்கி, கள்ள
ஆவையாபாணங்கள் பூண்டு, சொந்த வாச
லையும் வலத்திற்கொண்டான். அதனால்
பல ஜனங்களும் அவனை கங்கு மதித்தாற்
பதா அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும்படி இடமுண்
டாயிற்று. "வசத்தையான் காட்டுவோதல்
கும் கடன் டிரைவம்" என்னும் உண்மை யானது
வசம்பெய் அவனிடத்தில் திருஷ்டாந்தமாய்
யிவம்பேது. இப்படி அந்த மதியல்லயை அப்
பட்டனத்தில் உத்தியோகம் யின்னதாய் கரு
ட்டினான் அமுதப்பித்த, தாய் அரசனிடத்தில்
பெற்ற கட்டளைப் பத்திரத்தை அவர்களுக்குக்
காட்டி, தனக்குக் கொடுத்த இப்பெரிய உத்தி
யோகத்திற்குச் சம்பிரதிக்ஷைப்பெய்தின சேவ
கர் முதலிய சிறுபட்ட உத்தியோகத்தார்கள் சிவ்
சேவையுடையதென்றும், அந்தப்படி உத்தியோகத்
தாக்கு வகுப்பார்கள் மூன்றாவதானவையாய்
சம்பளம் யின்னாமல் சேவிக் செய்வதென்பது தெ
ன்றும், பிரகு தகுந்த சம்பளமும் அளிப்பபரி
மென்றும் சொல்லிக் கெளரவம் தன் சிறு உத்தி
யோகத்தாரை வலத்திற்கொண்டான். அப்படியே
மதியல்லயை அக்கிழி உத்தியோகத்தர்களை யனு
ப்பி இராஜகுமாரை யாணப்படை குகிணாப்ப
டை முதலியவற்றிற்குத் தீவி முதலியவ விரை
வகிணசெய்யும் அதிகாரிகள் அவனுப்பித்தான்.
அவர்களுக்கெல்லாம் மதியல்லயினால் கண்டு வளம்பெ
ய்தினார்கள். மதியல்லயை அவர்களை ரோ
கம்மீகர்கள் செடுகாலையாய் இம் வத்தியோகத்
தில் யிருந்த ஆராய மடைத்து வகுபெரிசு
கொள்வதை நான் கண்டும் அறிந்திருக்கிறேன்.
காண்பதின்மீது யாண்கட்டும் குகிணாபாய் ம
தேதோழம் ஆட்பெய்ந்த முதலிய இடங்களை
பரிசேதனசெய்ய வல்லவருமென். சிவன் ய

னை குகிணா முதலானவைய விடுதல வழியு
முதலியவற்றை யாகுமதும் ஒத்ததன் மத
குறும்புதல் கண்டாயதும் போட்டது போடி
டவன்மைய அப்பக்தே இருக்குமபடி யாத
வா-வெதயாய் வலத்திற்கும்கர், கண்டவத்யு
த்தி அனுப்பினும். அவர்களை அம்மாத செ
து யாத வினாபுமெனென்ற காதத்தொன்
புருத்தார்கள். மதியல்லயை மதாக்காலையி
தன் சிவ்வதின் மீட்பெரிக்கொண்டு சேவகர்
கருமம் பிரதிகளும் கண்டகம்பெய்தினதும் தன்
கிணச் சூழ்ந்தவாய் மூன்றோனாய் தான சிறு
குக் குகிணாவுடைய அங்கிட்டுகென்ற அவைய
கிணத் தனிதனி சிறுத்தி ஒருதாத்தாக்கு இம்
வாயு எட்டையாது ஒருபரிசுக்கு இத்தனை தா
த்தாக்கு இவ்வாயு என்மல், ஒருமாதத்தாக்கு
இவ்வாயு என்மல், அதற்கு கிண யின்வளவு
என்மல் கண்டிட்டான். சிறு மதியல்லயை
அந்த அதிகாரிகள் ரோகம் சிவன் யாண
குகிணா ஆராயவென்றது யாதாத்தா ரோ
க்தும் தனிதனாகும் வலத்தும் கண்டகாலுக்
கும் உண் கிணபாசங்காலையும் வாய் பரிசே
தனை செய்வதென்றது பரிசேதன என்ம அவர்
கிண அனுப்பிக்கட்டான். அவர்களை செடுகால
யாய் அரசன் அந்தப்பரிசேதனாருக்காக ரோ
க்தவனாய் தீவிவதின் சிவவத்தாத்தாக்கு மிரு
த்த ஆதாயம் அவனாத்த வந்தவர்களை யா
யாய் உண்டகெய்தி,

"கூற்றங்காணிக் யாருமாதலி

* சிறுத்திக்குக் காந்திய் விருவந்தே.

என்னும் உண்மையாகப்பெற்றதும் பெரு
மைய புட்டிக் கண்டக அரசனத்திதான் ஆப
த்தி கிணபுமெ பெய்தகுறி வையைய யாகப்
பனமும் இவரினையையையும் ஆதாயத்தின் மதி
வல்லயைக்குப் பங்கு தருவதான உடன்படி
கையும தனித்தனி அவனுக்குக் கொடுத்தாற்
கல். உடனே ஒருகால் மதியல்லயை தனிபே
சென்ற அவனுடைய கழிபக்காரர்கள் செ
டுகாலாய் இராஜகுமாரை செய்ந்துவந்த கிண

பத்தை அவர்கள் தனக்குழுவித்த உடன் படிக்கவாயின்படி அளித்த இவ்வுத்தொகைகள் முதலியவற்றையே சாட்சியமாகக் காட்டி அரசாங்கு கிருத்தான். இதைக்கண்டு அரசன் அவ்வுழியக்காரர்களைத் தக்கவை தண்டித்து மதியல்பனுடைய சிவோத்ததைப் பலாதும் விபத்த அவன் கடன் வாங்கியிருந்த தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுத்துக் கொளுக்கவெடுத்ததன்மீது அவனுடைய சிறு உத்தியோகத்திற்கும்கூடும் வேண்டியபட்டில் பொருள் தந்தான்.

இன்னும் அவனுடைய மதியல்கத்தைச் சொதிக்கவேண்டுமென்று கருதி பொருள் வரவுக்கு சிறிதும் இடமில்லாத வேறொரு உத்தியோகத்தை இவனுக்குக் கொடுத்த அதில் இவனுடைய அறிவின் சமர்த்திபத்தைப் பார்ப்போம் என்று தனக்குள் நிர்மாணித்துக் கொண்டு மதியல்பனை இப்பொழுதிருக்கும் உத்தியோகத்தை யொழித்து வேறொன்று என்னைக்கு உட்டினை விடுகிறான். அதிலும் உனக்குச் சம்பளம் வெடவாத உன் எழுத்தாளனியையாத்திரம் சூயாமல் அனாதைக்கொன்றான். அது வாதெனில் சம்பளமைய அன்மனை வசனில் கட்டியிருக்கும் மனியை காலத்தாமல் படி அடித்த அதை ஏட்டில் அப்போததைப் போது இத்தனியென்று எழுதிக்கொள்வதினும் உன் எழுத்தாளனியை ? அனாதைக்கொன்றான் இவ்வுத்தியோகத்தை இன்று முதல் பார்த்தவருவாயென்று அரசன் மதியல்பனுக்கு உட்டினைவிட்டான். மதியல்பன் அரசனை வணங்கி அனாதைப்பெற்றுக்கொண்டே அவ்முதல் அவ்வுத்தியோகத்தைப் பார்த்தவரான. அதில் அவனுக்கு ஒரு காசாவும் பணம் வெடக்கவில்லை. அதற்குமேல் அவன் அரசனுடைய தேவியர்களை நீத்தபொழுது ஒருத்தி வித்திதான் தாதுவைய வாயடைத்து என் உன் எழுத்தாட்டியிடத்தில் அரசன் ாவின் காட்சிமும் வரும் காத்ததுக்கு சற்று முன்னாகவும் இருந்த

மற்றொரு தேவியிடத்திலும் பிரவதத்து சிறிதகாலம் பின்னாகவும் மனியடிக்கிறான். அந்தப் படி செவ்வதானும் விரைவ ரையெய்வனிடத்திற் இருப்பதைவிட உத்தமியினிடத்தில் அரசன் அதிகாரம் இருந்து கெடுப்பதற்கு இடமிருக்கும் என் மனியை அடித்தானல்லவா அவனிடமிருந்து மற்றொரு ரையெய்வனிடத்தில் அவனிடமிருந்து போவார். உன் எழுத்தாட்டியிடத்தில் இது விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லி என்னகேதனும் பொருளாதாயம் உண்டாக்வினும் உனக்கு என் அதிர் சிறிது தருகிறேன் என்று சொன்னான். அந்தத்தாது அதற்குடன்பட்டு அந்த சந்தையை தன் எழுத்தாட்டியிடம் கொள்ளும். மதியல்பன் இச்சந்தையைக் கொள்ளான் முதல் அவ்வாதே மணி அடித்த வந்தமையால் அரசன் அந்த தேவியிடத்திலும் போயிருக்கும் காலம் முன்விறும் சிறிது அதிகாரமிருந்தது. காண்குரான பின்னும் கொஞ்சம் அதிகரித்து வந்தது. இதனால் அரசன் மற்றத் தேவியர் விட்டிருப்பதைப் பார்த்திலும் இங்கு மிகவும் அவகாசமாயிருக்கும்படி கேரிட்டது. அக்காணத்தான் அரசனுக்கு அந்த தேவியிடத்தில் அதிகாரிதி உண்டானமையால் அவன் மணி அடிக்கும் மதியல்பனுக்கு வேண்டிய பொருளும் கிணியுயர்ந்த ஆனடவா பண்ணக்கூறும் வெருமானமளித்து வந்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

—(●)—

'Educational Grants.

கல்வி சம்பந்தமான கிரான்டுகள்.

—:—:—

அப்பெர் குறிப்பிட்ட தொழில் கல்விக்கான பாடசாலைகளுக்கு சம்பளம் கொண்டுள்ள கொடுப்பதைக் குறித்து ஏதாவது இவ்வருஷத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் 8-வட்ட ரூப அல்லாட்டெண்டிங் பன்னிரண்டில் ரூப உபகிரீக மதிராசு கல்கிண்டெண்டிங் சாங்கிஷன்

